

SVJETSKI DAN MISIJA 2016

animacijski materijali

Animacijski materijali za Svjetski dan misija 2016.

SADRŽAJ

RIJEČ UREDNIKA	Crkva uvijek i posvuda u stanju misije	3
PORUKA PAPE FRANJE ZA SVJETSKI DAN MISIJA		4
PROMOVIRANJE MISIJSKE SVIESTI		6
NAŠA TEMA	Papinsko misijsko djelo sv. Petra apostola	8
LITURGIJA	29. tjedan kroz godinu	12
	30. nedjelja kroz godinu	
	SVJETSKI DAN MISIJA	24
	Klanjanje Presvetom Oltarskom Sakramentu	30
ANIMACIJA	Kateheza za osnovnoškolce	33
	Kateheza za srednjoškolce	38

Glavni urednik:
vlč. Antun Štefan

Zamjenik glavnog urednika:
mons. Luka Tunjić

Grafičko oblikovanje:
Ines Sosa Meštrović

Tisak: MMV-94 d.o.o.

Izdavač i nakladnik:

**Nacionalna uprava
Papinskih misijskih djela
u Republici Hrvatskoj**
Ksaverska cesta 12a,
10 000 Zagreb
tel.: + 385 (0) 1 56 35 055
e-pošta: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr

**Nacionalna uprava
Papinskih misijskih djela
u Bosni i Hercegovini**
Kaptol 32,
71 000 Sarajevo
tel.: + 387 (0) 33 66 78 89
e-pošta: missio.bih@bih.net.ba
web: www.missio.ba

Crkva uvijek i posvuda u stanju misije

Kao uvod za animacijske materijale prigodom Svjetskog dana misija za 2016. godinu, koji se ove godine slavi 23. listopada, predlažemo vam nekoliko naglasaka iz govora koji je Sveti Otac izrekao povodom 100. obljetnice osnivanja Papinske misijske zajednice, koju je utemeljio bl. Paolo Manna, svećenik i misionar Papinskog instituta za vanjske misije, na kraju opće skupštine PMD-a u Rimu u subotu 4. lipnja 2016.

Nacionalnim ravnateljima Papinskih misijskih djela (i sveopćoj Crkvi) u svojoj prigodnoj riječi Sveti Otac je najprije govorio o bl. Paolu Manni, koji je naglašavao važnost formacije za misije biskupa i svećenika te po njima i laika. Međutim – istaknuo je Papa – taj naglasak na formaciji klera ne znači svođenje Papinske misijske zajednice na jednostavnu kleričku stvarnost. Umjesto toga, ona treba podupirati “hijerarhiju u službi misijske naravi Crkve”, a ta narav je vlastita svim članovima na njihov poseban način. Tako – rekao je – pastiri pomažu da Crkva uvijek i posvuda bude u stanju misije.

Papa Franjo je sudionicima rekao da je Duh Sveti uvijek vodio Crkvu prema sve dubljemu razumijevanju vlastite misijske naravi, što je “sazrelo na Drugome vatikanskom saboru”. “Misijski čini Crkvu” – napomenuo je Sveti Otac – “i povezuje njezine vjernike s Božjom spasenosnom voljom.” Od svojih slušatelja je zatražio da se usredotoče na trajnu formaciju u misijama, s nakanom “služenja i hranjenja misijskog poslanja cijele Crkve”.

I premda su dobro organizirana misijska nastojanja važna, potrebna je određena strast, mistika – kazao je. “Bojim se da vaš rad može ostati vrlo organiziran, savršeno organiziran, ali bez strasti – a tako bi mogla raditi i nevladina organizacija” – upozorio je, dodajući da je misija bez “mistike svetaca i mučenika” beskorisna. “Ako što treba žrtvovati, žrtvujmo organizaciju i idimo naprijed s mistikom svetaca” – zaključio je Sveti Otac.

Potaknuti time i svjesni da evangelizacija u vrijeme velikih društvenih promjena zahtjeva misionarsku Crkvu, sposobnu da s razlučivanjem radi i da se suočava s različitim kulturama i različitim vizijama čovjeka, Papinska misijska djela u Republici Hrvatskoj te Bosni i Hercegovini preporučuju vam materijale za animaciju Svjetskog dana misija 2016., koji idu za tim da se zajedno usredotočimo na trajnu formaciju u misijama, s nakanom “služenja i hranjenja misijskoga poslanja cijele Crkve”, kao što preporuča Sveti Otac.

Želeći vam obilje Božjeg blagoslova, unaprijed se radujemo vašemu zauzetu misijskom djelovanju u vašim kršćanskim zajednicama.

*Papinska misijska djela u Republici Hrvatskoj
i Bosni i Hercegovini*

Poruka Svetog Oca Franje za Svjetski dan misija 2016.

Misionarska Crkva, svjedokinja milosrđa

Draga braćo i sestre,

izvanredni Jubilej milosrđa, koji Crkva slavi, baca posebno svjetlo također na Svjetski dan misija 2016.: poziva nas promatrati misiju ad gentes kao veliko, neizmjerno djelo milosrđa, bilo duhovnog bilo materijalnog. Na ovaj Svjetski dan misija svi smo pozvani "izlaziti" kao učenici misionari, svaki velikodušno ulažući svoje talente, kreativnost, mudrost i iskustvo kako bi se donijelo poruku Božje nježnosti i suosjećanja čitavoj ljudskoj obitelji. Po misijskom poslanju, Crkva brine za one koji ne poznaju evanđelje, jer želi da se svi ljudi spase i dožive ljubav Gospodnju. Ona "ima zadatak naviještati Božje milosrđe, to živo srce evanđelja" (*Misericordiae vultus*, 12) i naviještati ga u svakom kutku svijeta, da ono dopre do svakog muškarca i žene, bili oni mladi ili stari.

U susretu svake osobe s milosrđem Očevo se srce ispunji dubokom radošću; od samog početka, Otac pun ljubavi se okreće također najslabijima, jer njegova veličina i moć se otkrivaju upravo u njegovoj sposobnosti da se poistovjećuje s malenima, odbačenima i potlačenima (usp. *Pnz* 4, 31, *Ps* 86, 15; 103, 8; 111, 4). On je dobrohotan, pažljiv i vjeran Bog, koji je bližak onima u potrebi, osobito siromašnima; on ulazi s nježnošću u ljudsku stvarnost, baš kao što to čine otac i majka u životima svoje djece (usp. *Jr* 31, 20). Izraz koji se u Bibliji koristi za milosrđe upućuje na majčino krilo: odnosi se dakle na ljubav majke prema djeci, onoj djeci koju će ona uvijek ljubiti, u svakoj prilici i ma što da se dogodilo, jer su plod njezine utrobe. To je također bitan aspekt ljubavi koju Bog gaji prema svoj svojoj djeci, na osobit način prema pripadnicima naroda koji je od njega potekao i koji on želi podizati i odgajati; pred njihovom slabošću i nevjерom, srce bi mu se ganulo i obuzimalo ga je suosjećanje (usp. *Hoš* 11, 8). On je milosrdan prema svima, njegova ljubav je za sve narode i njegova nježnost se proteže na sva stvorenja (usp. *Ps* 145, 8-9).

Milosrđe nalazi svoje najviše i najpotpunije očitovanje u utjelovljenoj Riječi. Ona otkriva lice Oca bogata mi-

losrđem "o njemu on govori i tumači ga ne samo slikama i prispopobama, već nadasve on milosrđe utjelovljuje i uosobljuje" (Ivan Pavao II., Enc. *Dives in misericordia*, 2). Kad rado primamo i slijedimo Isusa po Evanđelju i sakramentima, možemo, uz pomoć Duha Svetoga, postati milosrdni kao što je naš nebeski Otac milosrdan; možemo naučiti voljeti kao što on nas ljubi i učiniti od svojega života besplatan dar, znak njegove dobrote (usp. *Misericordiae vultus*, 3). Crkva, usred svijeta, je prije svega zajednica koja živi Kristovo milosrđe: trajno osjeća njegov pogled i da ju je izabrao svojom milosrdnom ljubavlju. Ta ljubav nadahnjuje Crkvu u njezinu poslanju, ona je živi i daje je upoznati svim narodima kroz smjeran dijalog sa svakom kulturom i vjerskim uvjerenjem.

Tu milosrdnu ljubav, baš kao u počecima Crkve, svjedoče mnogi muškarci i žene svih životnih dobi i položaja. Značajna i sve veća prisutnost žena u svijetu misija, rame uz rame s muškarcima, rječiti je znak Božje majčinske ljubavi. Vjernice laikinje ili Bogu posvećene žene, a danas nerijetko i cijele obitelji, ostvaruju svoj misijski poziv u raznim oblicima: od izravnog naviještanja evanđelja do karitativne službe. Priključene evangelizacijskom i sakramentalnom djelovanju misionara, žene i obitelji često bolje razumiju probleme ljudi i znaju kako im pristupiti na odgovarajući i, katkad, nov način: u posvećivanju brige životu, sa snažnim naglaskom na ljudima, a ne strukturama, te ulažući sve ljudske i duhovne resurse u izgrađivanje dobrih odnosa, sklada, mira, solidarnosti, dijaloga, suradnje i bratstva, kako među pojedincima tako i u društvenom i kulturnom životu, posebice kroz brigu za siromašne.

Na mnogim mjestima evangelizacija započinje obrazovanjem, čemu djelo misija posvećuje mnogo vremena i truda, poput milosrdnog vinogradara iz Evanđelja (usp. Lk 13, 7-9; Iv 15, 1), strpljivo čekajući plodove nakon godina sporoga izgrađivanja; na taj način dolaze novi ljudi sposobni za djelo evangelizacije i dovesti evanđelje na ona mjesta gdje se to inače ne bi moglo ni zamisliti. Crkvu se također može nazivati "majkom" također za sve one koji će jednoga dana povjerovati u Krista. Nadam se, stoga, da će sveti Božji narod i dalje ostvarivati tu majčinsku službu milosrđa, koja pomaže onima koji još nisu čuli za Gospodina da ga nađu i uzljube. Vjera je Božji dar, a ne plod prozelitizma; ipak, ona raste zahvaljujući vjeri i ljubavi vjerovjesnika koji su svjedoci Krista. Dok prolaze svijetom, Isusovi učenici moraju imati onu ljubav koja nema granica, istu onu ljubav koju je naš Gospodin imao za sve ljude. Mi naviještamo najljepši i najveći dar koji nam je dao: njegov život i njegovu ljubav.

Svi narodi i kulture imaju pravo primiti poruku spaseњa koja je Božji dar svakoj osobi. To je utoliko potrebno kad se uzme u obzir koliko je mnogo nepravdi, ratova i humanitarnih kriza danas koje tek treba riješiti. Misionari znaju iz iskustva da evanđelje oproštenja i milosrđa može donijeti radost i pomirenje, pravdu i mir. Nalog iz Evandelja: "Podite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio!" (Mt 28, 19-20) nije nimalo izgubio na snazi; štoviše sve nas obvezuje, u trenutnim prilikama i sadašnjim izazovima, osjetiti se pozvanima na novi misionarski "izlazak", kao što sam to rekao u apostolskoj pobudnici *Evangelii gaudium*: "Svaki kršćanin i svaka zajednica moraju raspoznati put koji Gospodin pokazuje, ali od svih nas traži se da prihvatimo ovaj poziv: izaći iz vlastite udobnosti i imati hrabrosti poći na sve periferije koje trebaju svjetlo evanđelja" (20).

Na ovaj Svjetski dan misija svi smo pozvani "izlaziti" kao učenici misionari, svaki velikodušno ulazući svoje talente, kreativnost, mudrost i iskustvo kako bi se donijelo poruku Božje nježnosti i suosjećanja čitavoj ljudskoj obitelji.

Upravo ove jubilejske godine slavi se 90. obljetnica Svjetskog dana misija, koji je pokrenulo Papinsko misijsko djelo za širenje vjere a odobrio papa Pio XI. godine 1926. Smatram stoga uputnim podsetiti na mudre upute mojih predčasnika, koji su odredili da tome Djelu budu namijenjeni svi prilozi koji se u svakoj biskupiji, župi, vjerskoj zajednici, udruzi i crkvenom pokretu diljem svijeta prikupe za pomaganje kršćanskim zajednicama kojima je pomoći potrebna i za pružanje potpore navještanju evanđelja do nakraj zemlje. Ni danas ne izostavimo taj znak misionarskog crkvenog zajedništva. Ne dopustimo da nam srca budu zatvorena u naše pojedinačne brige, već ih otvorimo obzorima čitavog čovječanstva.

Neka Presveta Bogorodica Marija, uzvišena slika otkupljenog čovječanstva, misionarski uzor za Crkvu, nauči sve muškarce, žene i obitelji, njegovati i čuvati na svakom mjestu živu i tajanstvenu prisutnost Uskrsloga Gospodina, koji obnavlja i ispunja radosnim milosrđem odnose među osobama, kulturama i narodima.

Iz Vatikana, 15. svibnja 2016., na svetkovinu Duhova

papa Franjo

Promoviranje misijske svijesti

Papinska misijska djela

Već u ranoj Crkvi niknula su djela za potporu misija među nekršćanskim narodima. S tim ciljem Glavno tajništvo Papinskih misijskih djela postalo je glavna institucija univerzalne Crkve i svake zasebne Crkve. Prema II. vatikanskom koncilu, ona bi trebala imati glavnu ulogu u međunarodnoj suradnji.

Iako je to jedna organizacija, ima četiri različita ogranka s jednim zajedničkim ciljem – promicanje univerzalnoga misionarskog entuziazma u srcu Božjeg naroda. To se postiže širenjem informacija o važnosti misija, promicanjem misionarskog poziva, sakupljanjem i podjelom materijalnih dobara potrebnih za pomoć misijama, za njihov rad i za mlade Crkve koje traže kako izgraditi zajedništvo s drugim Crkvama, da bi se dijelila dobra i pružala međusobna pomoć.

Četiri Papinska misijska djela su:

- Djelo za širenje vjere;
- Djelo svetog Djedinjstva;
- Djelo sv. Petra apostola;
- Papinska misijska zajednica.

Svako od četiri papinska misijska djela ima vlastiti identitet i posebnosti, bilo po svojem cilju, bilo po sredstvima i inicijativama koje se koriste da bi se ti ciljevi postigli, prilagođeni i obnovljeni prema različitim crkvenim i društveno-kulturnim situacijama u kojima djeluju.

Papinska misijska djela organizirana su na međunarodnoj, nacionalnoj i biskupijskoj razini.

Na međunarodnoj razini upravljanjem i međusobnom suradnjom Papinskih misijskih djela upravlja Glavno tajništvo, kojim predsjeda kardinal prefekt Kongregacije za evangelizaciju naroda, te Vrhovno vijeće, kojim predsjeda predsjednik Papinskih misijskih djela. Svakodjela ima i posebnoga generalnog tajnika.

Na nacionalnoj razini Papinskim misijskim djelima ravna nacionalni ravnatelj, kojeg imenuje Kongregacija i mjesna biskupska konferencija.

U svakoj mjesnoj biskupiji biskup mora imenovati biskupijskog ravnatelja PMD-a, kojemu se povjerava poticanje raznih mjesnih pastoralnih aktivnosti (biskupijskih, župnih itd.) za univerzalnu misiju Crkve.

Svjetski dan misija

Predsjedatelj vijeća Djela za širenje vjere koje se okupilo na plenarnu sjednicu u ožujku 1926. godine uputio je molbu Svetom Ocu tražeći odobrenje da se odredi jedna nedjelja kao dan molitve i misionarskog navještaja diljem katoličkog svijeta.

Otpisom Zbora za obrede 14. travnja 1926. godine određeno je da pretposljednja nedjelja u listopadu za cijelu Katoličku crkvu bude dan molitve i posebne misijske animacije. Ovim je papa Pio XI. za cijelu Crkvu ustanovio Svjetski dan misija to jest Misijsku nedjelju koja se slavi do današnjeg dana. Na taj dan cijela Crkva moli i skuplja priloge na misijske nakane Crkve.

Milostinja povodom Svjetskog dana misija

Milostinja povodom Svjetskog dana misija potječe iz motu proprija pape Pia XI., Romanorum Pontificum, od 3. svibnja 1922., o razvoju Papinskog misijskog Djela za širenje vjere. U njemu, Sveti Otac pojašnjava svoje stajalište:

“Prema tome, osim posebnih milostinja za različite misije, držimo s pravom, naslijedujući naše predčasnike, da bi trebalo pomoći svim katoličkim misijama, milostinjom, da tako kažem, cijelog katoličkog svijeta, tako da sve milostinje, pa i najmanje, dane od svakog od sinova Crkve, u svim zemljama, budu sabrane kao potpora misijama; i da sav taj novac stavljen na naše raspolaganje kao i Kongregaciji za evangelizaciju naroda, bude podijeljen svim misijama, po potrebi sva-ke, po ljudima koji su od nas izabrani”.

Ove odluke će preuzeti i papa Ivan Pavao II u enciklici Redemptoris missio od 7. prosinca 1990. u broju 81.: “Svjetski dan misija, namijenjen jačanju osjetljivosti za misijski problem, ali i sabiranju pomoći, važan je trenutak u životu Crkve jer uči kako darivati: u euharistijskom slavlju, to jest kao prinos Bogu, i za sve misije svijeta.”

Naputak Cooperation missionalis (Misija suradnja)

Naputak Kongregacije za evangelizaciju naroda Misija suradnja, od 1. listopada 1998. godine, potpisana od kardinala Tomka, podsjetio je dužnosti Vijeća za misije biskupske konferencije da: "se pobrinu za to da cjelokupna milostinja bude u potpunosti stavljena na raspolažanje zajedničkom fondu za misije kojim upravlja generalno tajništvo Papinskih misijskih djela kako bi se postigla pravedna i primjerena raspodjela pomoći svim mladim Crkvama i za sve aktivnosti u okviru univerzalnih misija *ad gentes*" (br. 11).

Potom je podsjetio da se "s obzirom na finansijsku pomoć, koja je plod Svjetskog dana misija ili drugih milostinja i prikupljanja misijskog karaktera, svaka biskupija treba pobrinuti da je brzo prebaci prema generalnim tajništvima preko Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela, kao i sve druge prinose vjernika za PMD ... Također je načelo da se 'prilozi koji su dani od strane vjernika za određene svrhe, mogu se koristiti samo za tu svrhu moraju se poštivati'" (br. 13).

Statut

Statut Papinskih misijskih djela, odobren 1980. godine od pape Ivana Pavla II i ažuriran 2005. od kardinala Sepea, prefekta Kongregacije za evangelizaciju naroda, podsjetio je: "Darovi vjernika koje skupe Papinska misijska djela u biskupijama treba u cijelosti odmah doznačiti Nacionalnom uredu Papinskih misijskih djela. Ti darovi skupljeni za misije *ad gentes* na Svjetski dan misija u svakoj biskupiji, župi i instituciji katoličkog svijeta, ili nekom drugom posebnom prilikom, ne mogu se uporabiti u neku drugu svrhu" (II čl. 62). Sve prikupljene kolekte se šalju u biskupije koje doznačuju darove Nacionalnom misijskom uredu.

Pismo prefekta Kongregacije za evangelizaciju naroda

Kardinal Fernando Filoni, prefekt Kongregacije za evangelizaciju naroda, napisao je 3. kolovoza 2013. svim predsjednicima biskupske konferencije, pismo u kojem podsjeća na smisao i svrhu Svjetskog dana misija. Između ostalog i ovo: "Svjetski dan misija mora biti obilježen u svim katoličkim zajednicama, imajući na umu da prikupljeni darovi trebaju biti doznačeni Svetom Ocu koji ima brigu za sve misijske Crkve, tj. za one koje će tek biti osnovane kao i za one koje su u razvoju. Misijska kolekta se razlikuje od drugih svrha, iako plemenitih, i od ostalih mogućih oblika suradnje između pojedinih Crkava. Nije dobro da za vrijeme

The poster features the text "Papinska misijska djela" in large red letters at the top, with a globe icon to the right. Below this, there is a list of four items in a grid:

- Djelo za širenje vjere
- Djelo sv. Djetinjstva
- Djelo sv. Petra apostola
- Misijska zajednica

Below the list, the text "Krist treba misionare!" is written in a large, stylized white font. At the bottom, there are four small photographs of children from different cultures.

me Svjetskog dana misija, budu organizirane kolekte ili proslave druge vrste ili s drugim ciljevima. Niti je dobro praviti kolekte za misije za biskupije s kojima biskupija ima bratske odnose ili za pojedine misijske institute ili za pojedine misionare.

Kolekta u cijelosti mora biti poslana Nacionalnom uredu Papinskih misijskih djela, koji ih doznačuje Međunarodnim tajništvima koje koordiniraju raspodjelu potpora misijama".

Papinsko misijsko djelo sv. Petra apostola u Crkvi u Hrvata

vlč. Antun Štefan

Misijsko poslanje i misijski duh čine identitet Crkve

Nakon Drugoga vatikanskog koncila zastupalo se mišljenje da misijski duh nema pravo mjesto u Crkvi niti u civilizaciji slobode religije i pluralističkog modela društvenog života. Međutim biti misionar ili misionarka, na bilo kojem mjestu na svijetu, najizvornija je ideja Crkve i kršćanstva: svijet zadobiti za Krista, da postanu Kristovi učenici. Crkva je oduvijek božanska ustanova misijskog djelovanja i usmjerenja. Istina, Crkva ne razvija pastoralnu strategiju da bi sebe spasila kao instituciju, nego jedino da bi bila vidljivi znak i mjesto spasa svih ljudi.

Zato misijsko djelovanje, misijski pastoral, ne smije biti samo kratkotrajna reakcija na negativne pojave za Crkvu u društvu i među vjernicima, ili samo kao nužna mjera da bi se prebrodilo aktualan period slabosti Crkve, nego je ono trajan izraz poslanja Crkve za spasenje čovječanstva.

“Biti misionar nije ni neobavezno ni izuzetno. Kršćanin si ne može priuštiti da ne bude, na ovaj ili onaj način, misionar, jer biti misionar spada u puninu kršćanskog života.” (Madeleine Delbrêl)

Bog hoće da se svi ljudi spase

Održavati, snažiti, braniti, uvećati vjeru u dušama već osvojenima od Krista jedna je od temeljnih funkcija Crkve, ali je logično, jer iz nje to proizlazi, da se ne smije nikada zaboraviti ili zanemariti ona prva – naviještanje spasenja. Obraćenje svijeta jest prvotna zadaća Crkve. Za misije zato nitko ne može biti nezainteresiran.

“Misijske su osobiti pothvati kojima vjesnici evanđelja, poslani od Crkve, idući u sav svijet, vrše zadaću propovijedanja evanđelja i zasadišvanja same Crkve u narode i skupine koje još ne vjeruju u Krista, općenito se nazivaju misijama. One se ostvaruju misijskom djelatnošću i većinom se provode na određenim područjima, priznatim od Svetе Stolice. Vlastita svrha ove misijske djelatnosti jest evangelizacija i zasadi-

vanje Crkve u narodima i skupinama gdje se još nije ukorijenila.” (*Ad gentes*, 6)

“Razlog toj misijskoj djelatnosti proizlazi iz volje Boga ‘koji hoće da se svi ljudi spase i dođu do potpune spoznaje istine. Jer jedan je Bog, jedan je posrednik između Boga i ljudi, čovjek Krist Isus, koji dade samog sebe kao otkup mjesto sviju’ (1 Tim 2, 4 – 6)… Potrebno je dakle da se svi obrate k njemu kojeg su spoznali iz naviještanja Crkve i da se krstom pritjelove i njemu i Crkvi, koja je njegovo Tijelo. (...) Premda bi dakle Bog, putovima koje on zna, mogao ljude koji bez svoje krivnje ne znaju za evanđelje privesti k vjeri, bez koje nije moguće ugoditi mu (*Heb* 11, 6), ipak na Crkvu pada obveza (1 Kor 9, 16), a ujedno i sveto pravo da propovijeda evanđelje. Članove Crkve da vrše misijsku djelatnost nagoni ljubav, kojom ljube Boga i kojom žele dijeliti sa svim ljudima duhovna dobra kako ovoga tako i budućeg života.” (*Ad gentes*, 7)

Najjasnije to izražavaju evanđelisti Marko i Matej: “Podîte po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju. Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se, a tko ne uzvjeruje, osudit će se.” (*Mk* 16, 15–16) “Podîte dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio!” (*Mt* 28, 19 – 20)

Značenje i vrijednost misija

Eklezijalni individualizam, kad se radi o misijama, odnosno kada smatramo da je obraćenje svijeta ekskluzivna briga samo ponekih volonterskih timova i sebedarnih ljudi, nije u skladu s učiteljstvom Crkve. Ono što je bilo i što ostaje dužnost cijelog hijerarhijskog tijela ne smije postati rad jedino misijskih instituta, koji, iako su odobreni i ovlašteni od strane vrhovne vlasti, uvijek nude samo svoj izbor i svoje načine u djelu evangelizacije, za koju je odgovorna cijela Crkva, kojoj je Bog izravno povjerio tu zadaću.

Misijski instituti, istina, dio su Crkve i djeluju u njezinu ime; ali je jasno da širenje Božjeg kraljevstva na

zemlji ne može ostati samo kao neka slobodna aktivnost, ograničena samo na neke crkvene redove i misijske institute, nego mora predstavljati normalnu i redovnu dužnost cijele hijerarhijske Crkve, koja u njima mora izravno i organski sudjelovati, vođena i podržavana od strane biskupa, pod vodstvom vrhovnog svećenika. Glavni razlog za angažman u misijama jest povezanost s biskupom i po njemu s cijelom Crkvom.

Polazna točka za tu odgovornost ukorijenjena je u evanđelju, a kasnije će biti formulirana u *Lumen gentium*, br. 20: "zapovijed propovijedanja evanđelja svim narodima dana je in solido cijelom apostolskom zboru, čiji su naši pastiri legitimni nasljednici".

Iz toga proizlazi da za biskupa izravno poticanje na misije nije stvar njegova slobodnog izbora, nego je saставan dio njegova poslanja kao pastira Crkve. Svaki biskup i svaki svećenik su, po svojoj prirodi, po definiciji, misionari. U pitanju je samo naš odgovor na milost koju smo primili, ništa drugo.

Za misije dakle nije potreban neki poseban poziv. Ako imamo fizičke i moralne kvalitete potrebne za ovaj život, dovoljan je jednostavan poziv za svećeništvo, iskren i prav, jer u njemu se već nalaze vjera, žar, i sve junaštvo koje se očekuje od misionara.

U tome crkvenom duhu misionar više ne će biti smatrano kao netko tko je «izdvojen od svoje biskupije podrijetla», nego će se smatrati, naprotiv, «kao glasnik vjere, poslan od biskupije i kao njezin predstavnik, na polju apostolata sveopće Crkve».

Prava duhovnost uvijek je misijska

Misionar je čovjek vjere: koji se rađa iz vjere, živi za vjeru, za vjeru radi s radošću, pati i umire. Misionar koji to nije je amater u apostolatu. Raspeti Krist se učinio misionarom i Raspeti je taj koji mora hraniti našu ljubav prema dušama. Svako je djelovanje koje ne izvire iz otajstva križa prolazno. Misionar koji postavlja limite, koji nije sve dao, koji ne želi dati potpuno i samo Isusa, misionar je samo po imenu.

Pravi misionar mora živjeti duh Isusa Krista, da, putem svetoga Pavla, može reći: "Za mene je živjeti Krist." (Fil 1, 21) S obzirom na to da je po križu Isus spasio duše, potreban je duh žrtve, koji osigurava svetost života misionara. Iz toga izvire radikalni izbor Boga i strastveno zajedništvo s Kristom, koji pronalaze svoje ispunjenje u službi spasenja duša. Kada kažemo apostoli, ne mora se dodati ništa drugo ili željeti nešto više. Moramo biti raspoloženi istim duhom, istom ljubavlju prema Bogu i revnosti za duše. To je prava misijska duhovnost. Prava duhovnost je uvijek misijska.

Živeći na takav način svoje apostolsko posvećenje, misionar ne živi na marginama Crkve, nego se učepljuje u nju, služi joj i za nju sve daruje, na slavu Božju, bez ikakve zemaljske nagrade.

Misionar je alter Christus, živi predstavnik Krista. On je "predstavnik Isusa Krista svećenika", jer u svijetu nastavlja univerzalno djelo spasenja. On je Božji čovjek i istinski pastir, jer ima na srcu interes Boga. On je "andeo Božji" i "poslanik Isusove ljubavi".

Od "stranih misija" prema domaćoj Crkvi

Misije nisu svrha same sebi i trebalo bi ih tako živjeti da u jednom trenutku postanu suvišne. Zato misionari trebaju raditi na tome da se u misijskim zemljama organiziraju institucije Crkve na čelu s domaćim biskupima i svećenicima. Povijest Crkve dosljedno ukazuje na to, kad je riječ o evangelizaciji, i to jasno potvrđuje.

Treba prijeći od Crkve "stranih misija" prema domaćoj Crkvi, iz "Crkve u misijama" prema domaćoj Crkvi.

Organiziranje domaće Crkve omogućilo bi i olakšalo stvaranje istinskih kršćanskih zajednica, koje na licu mjesta pronalaze elemente svoje vitalnosti i svoj napredak kroz samoevangelizaciju. Cilj prema kojem treba težiti jest da Katolička Crkva postane utjelovljena u prirodno okruženje. Na takvu temelju misije će postati sveopće, postat će rezultat međucrkvene apostolske solidarnosti.

Ovisnost domaće Crkve

Sustav financiranja misija, nažalost, nije neutralan ili samo tehnička činjenica: on je usko povezan s konцепcijom kršćanskog života. U tom smislu važna je promjena mentaliteta, koja počinje obraćenjem navjestitelja, Crkve na Zapadu.

Domaća Crkva (ili kako ju mi još uvijek zovemo – "Crkva u misijama") danas je uglavnom još uvijek Crkva koja se mora "nositi" s ekonomima raznih crkvenih organizacija koje posjeduju finansijska sredstva za misije i može si priuštiti razvoj evangelizacije samo onoliko koliko joj one finansijski dopuštaju. Ona je i dalje uvelike ovisna o finansijskoj pomoći vjernika na Zapadu. Ta ovisnost o novcu u misijskom djelu u mnogočemu je smetnja, više nego pomoć, u razvoju domaće Crkve, pa čak i opasnost za navještaj evanđelja.

Domaća Crkva ne može slijediti finansijski mentalitet

Crkve u Europi ili na Zapadu općenito, nego mora živjeti od svoje vjere i prema svojim ekonomskim mogućnostima. Zato mora misliti o samofinanciranju, o samoodrživosti te u našem misijskom djelovanju moramo sudjelovati tako da domaće Crkve postanu samostalne.

Pitanje domaćeg klera temeljno je za Crkvu

Domaći kler, koji bi bio "prirodan" za misijske krajeve, predstavlja budućnost za mjesne Crkve. Da bismo formirali buduće duhovne vođe domaćih crkava, naše misijsko djelovanje treba ići u smjeru uspostavlja crkvenih odgojnih institucija koje su u skladu s tradicijom njihovih naroda.

Slanje misionara, po kojima mi sudjelujemo u općem poslanju koje nam je povjerio Isus, ne će biti zadovoljavajuće sve dotle dok ne ćemo pomoći formirati domaće svećenike za "njihovu Crkvu".

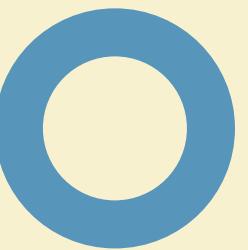
Domaće svećenstvo – misijska strategija Crkve

Pavlova evangelizacijska metodologija, koja se temelji na uspostavljanju autonomne Crkve, sa svojim vođama, mora se nastaviti i danas – uspostavljanjem autohtone Crkve, duboko ukorijenjene u kulturu i život naroda.

Da bi bile Crkva, misijske zajednice moraju biti neovisne od stranog osoblja: drugim riječima, moraju znati probuditi u sebi one darove koje su bitni za njihov život, počevši s domaćim klerom. Da bi bile Crkva, misijske zajednice moraju također biti neovisne od stranog novca. To znači da same moraju odgovorno razmatrati težinu zadatka. To podrazumijeva obnovu misijske strategije Crkve. Humanistički motiv mora biti u službi spasenja, materijalna pomoć u službi evangelizacije.

Zato izbor domaćih Crkava, sa svojim svećenstvom i hijerarhijom, ima neizbjeglan utjecaj na razmišljanje o misijama na Zapadu.

LITURGIJA

Ponedjeljak 17. listopada 2016.

SPOMENDAN

Sv. Ignacije Antiohijski, biskup i mučenik

Prvo čitanje: Ef 2, 1-10

Čitanje Poslanice svetoga Pavla apostola Efežanima

Braćo!

Bog Kristu podloži
i vas, koji bijaste mrtvi
zbog prijestupâ i grijehâ
u kojima ste nekoć živjeli
po Eonu ovoga svijeta,
po Knezu vlasti zraka,
po tomu duhu koji sada djeluje
u sinovima neposlušnima.

Među njima smo i mi nekoć živjeli
u požudama tijela svoga,
udovoljavajući prohtjevima tijela i čudi,
te po naravi bijasmo djeca gnjeva
kao i drugi.

Ali Bog, bogat milosrđem,
zbog velike ljubavi kojom nas užljubi,
nas koji bijasmo mrtvi zbog prijestupâ,
oživi zajedno s Kristom
— milošću ste spašeni! —
te nas zajedno s njim uskrisi
i posadi na nebesima u Kristu Isusu:
da u dobrohotnosti prema nama u Kristu Isusu
pokaže budućim vjekovima
preobilno bogatstvo milosti svoje.
Ta milošću ste spašeni po vjeri!

I to ne po sebi!

Božji je to dar!

Ne po djelima, da se ne bi tko hvastao.

Njegovo smo djelo,
stvoreni u Kristu Isusu za dobra djela,
koja Bog unaprijed pripravi
da u njima živimo.
Riječ Gospodnja.

Otpjevni psalam: Ps 100, 1b-5

Prijev:

On nas stvori, i mi smo njegovi.

Kliči Gospodinu, sva zemljo!

Služite Gospodinu u veselju!

Pred lice mu dođite

s radosnim klicanjem!

Znajte da je Gospodin Bog:
on nas stvori, i mi smo njegovi,
njegov smo narod i ovce paše njegove.

Uđite s hvalama na vrata njegova,
u dvore njegove s hvalospjevom;
hvalite ga, ime mu blagoslivljajte!

Jer dobar je Gospodin,
dovijeka je ljubav njegova,
od koljena do koljena vjernost njegova.

Evangelje: Lk 12, 13-21

Čitanje svetog Evangelija po Luki

U ono vrijeme: Netko iz mnoštva reče Isusu: »Učitelju, reci mome bratu da podijeli sa mnom baštinu.« Nato mu on reče: »Čovječe, tko me postavio sucem ili djeliocem nad vama?« I dometnu im: »Klonite se i čuvajte svake pohlepe: koliko god netko obilovao, život mu nije u onom što posjeduje.«

Kaza im i prispodobu: »Nekomu bogatu čovjeku obilno urodi zemlja pa u sebi razmišljaše: 'Što da učinim? Nemam gdje skupiti svoju ljetinu.' I reče: 'Evo što će učiniti! Srušit će svoje žitnice i podignuti veće pa će ondje zgrnuti sve žito i dobra svoja. Tada će reći duši svojoj: dušo, evo imaš u zaliji mnogo dobara za godine mnoge. Počivaj, jedi, pij, uživaj!' Ali Bog mu reče: 'Bezumniče! Već noćas duša će se twoja zaiskati od tebe! A što si pripravio, čije će biti?'«

»Tako biva s onim koji sebi zgrće blago, a ne bogati se u Bogu.«

Riječ Gospodnja.

“Bezumniče! Već noćas duša će se tvoja zaiskati od tebe!”

Don Bernard Marijanović, misionar u Tanzaniji

Ima jedna mala djevojčica Josephine. Pošla je u prvi razred osnovne škole. Prije nekoliko mjeseci majka ju je dovela k nama u misiju. Kaže da ju opsjeda nečisti duh, bježi iz škole, noću ne spava, viče, urla i skače po kući, skriva se... Nikako nemaju mira.

Njezina majka pjeva u našem crkvenom zboru. Oca nema. Ima, zapravo, ali nije doma. To znači da ga nikad nije ni bilo, osim u trenutku začeća. Mnogi ovdje tako žive, bez obveza, vjenčanja, svatko sebi. Pa što bude – bude.

Baš smo uoči župne svetkovine, Uzvišenja Svetoga križa, slijedeći upute iz biskupije u povodu Godine milosrđa, u jednom danu krstili više od stotinu takve djece nevjenčanih ili samohranih roditelja. Redovito se takva djece ne krste dok ne pođu na pripravu za prvu pričest, kada se uoči tog sakramenta, nakon pouka, podijeli i sakrament krštenja.

Nego da se vratim maloj Josephine. Pomogli smo majci da ode i obavi uobičajene pregledе u obližnjoj bolnici. Rekli su joj da je s djevojčicom sve uredno. Ali stanje se nije mijenjalo. Budući da ni Josephine nije bila krštena, predložili smo im da se uključi u pouke za krštenje, što su rado učinili. Poslali smo dijete na dodatne testove u bolju bolnicu. Ondje su dijagnosti- cirali teško i dugotrajno oboljenje od malarije, koje prijašnji pregledi nisu otkrili. Malaria koja se ne lijeći i koja ostane neotkrivena može nanijeti velike štete, posebno djeci. Josephine je podvrgnuta tretmanu odgovarajućih lijekova te se, hvala Bogu, stanje prilično popravlja. Primila je i sakrament krštenja uoči naše župne proslave.

Taj primjer bar donekle pokazuje prepletost tradicije, starih vjerovanja, neimaštine, slabosti primarne medicine, mogućnosti prave zdravstvene ustanove te blagodati sakramentnog krštanstva. Uistinu, teško je

odrediti pravu dijagnozu i dati pravi lijek u mnogim slučajevima. Komplementarnost duha i tijela, medicine i vjere, tradicije i suvremenosti, grijeha i ljudske slobode, uvjetovanosti i Božje milosti, česta je dvojba ljudi svih vremena i kontinenata.

Mala Josephine, rekli bismo rječnikom našega suvremenog čovjeka, imala je “sreću”. Mnogi je drugi, pa i u ovom našem kraju Tanzanije, u Arushi i okolicu, nemaju.

Draga braćo i sestre, kad se dosta toga uzme u obzir i kad hladnom glavom i malo toplijim srcem sagledavamo svoje i tuđe živote, teško je oteti se dojmu ove rečenice iz današnjeg evanđelja: “Bezumniče! Već noćas duša će se tvoja zaiskati od tebe! A što si pripravio, čije će biti!?”

Misije su samo jedan između doista mnogih, da ne kažem i teško izbrojivih, načina našega kršćanskog djelovanja u svijetu. Baš kao što i mi misionari sve što imamo i jesmo dugujemo drugima, prvo Bogu, a onda i svima vama, braćo i sestre, da bismo to podijelili s drugima koji su nam povjereni, tako su i svi drugi kršćani, pa i mi svi osobno, pozvani koristiti sve svoje imanje i bivanje u službi drugoga.

Naravno, da bismo mogli davati, potrebno je prvo primiti. Ako sam išta iskusio u svojem relativno kratku misionarskom iskustvu, onda je to upravo primanje. Obilato, često, ponekad i bez mjere, uvijek dovoljno. A onda davanje. Prosljeđivanje! Upravljanje dobivenim i poklonjenim. Ništa od svega toga nije moje.

Tu sam tek da posredujem i nisam zabrinut. Doista, jednom kad se moja duša zaište od mene, ako što i preostane, čije će tada biti? Nikada nije moje ni bilo. Bog dao, Bog uzeo. Hvala mu na svemu!

Don Bernard Marijanović, misionar u Tanzaniji

Svećenik Mostarsko-duvanjske biskupije
Rođen je 12. kolovoza 1972. godine u Rotimlju (BiH).

Za svećenika je zaređen 29. lipnja 1998. godine u Mostaru.

Otišao je u misije u 21. siječnja 2013. godine.

Utorak 18. listopada 2016.

BLAGDAN
Sv. Luka evanđelist

Prvo čitanje: 2 Tim 4,10-17b

Čitanje Druge poslanice svetoga Pavla apostola Timoteju

Predragi! Dema me, zaljubljen u sadašnji svijet, napustio i otišao u Solun; Krescencije u Galaciju, Tit u Dalmaciju. Luka je jedini sa mnom. Marka uzmi i dovedi sa sobom jer mi je koristan za služenje. Tihika sam poslao u Efez. Kabanicu koju ostavih u Troadi kod Karpa, kada dodeš, donesi. I knjige, osobito pergamene. Aleksandar kovač nanio mi je mnogo zla. Uzvratio mu Gospodin po njegovim djelima! Njega se i ti čuvaj jer se veoma usprotivio našim riječima.

Za prve moje obrane nitko ne bijaše uza me, svi me napustiše. Ne uračunalo im se! Ali Gospodin je stajao uza me, on me krijebio da se po meni potpuno razglasli Poruka te je čuju svi narodi.

Riječ Gospodnja.

Otpjevni psalam: Ps 145, 10-13b.17-18

Pripjev:

Prijatelji tvoji, Gospodine, objavljuju slavu kraljevstva tvoga.

Nek te slave, Gospodine, sva djela tvoja i tvoji sveti nek te blagoslivlju!
Neka kazuju slavu tvoga kraljevstva, neka o sili tvojoj govore!

Nek objave ljudskoj djeci silu tvoju i slavu divnoga kraljevstva tvoga.
Kraljevstvo tvoje kraljevstvo je vječno, tvoja vladavina za sva pokoljenja.

Pravedan si, Gospodine, na svim putovima svojim i svet u svim svojim djelima.
Blizu je Gospodin svima koji ga prizivlju, svima koji ga zazivaju iskreno.

Evanđelje: Lk 10, 1-9

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

U ono vrijeme: Odredi Gospodin drugih sedamdesetvojicu učenika i posla ih po dva pred sobom u svaki grad i u svako mjesto kamo je kanio doći. Govorio im je: »Žetva je velika, ali radnika malo. Molite dakle gospodara žetve da radnike pošalje u žetu svoju. Idite! Evo, šaljem vas kao janjce među vukove. Ne nosite sa sobom ni kese, ni torbe, ni obuće. I nikoga putem ne pozdravljajte. U koju god kuću uđete, najprije recite: 'Mir kući ovoj!' Bude li tko ondje prijatelj mira, počinut će na njemu mir vaš. Ako li ne, vratit će se na vas. U toj kući ostanite, jedite i pijte što se kod njih nađe. Ta vrijedan je radnik plaće svoje. Ne prelazite iz kuće u kuću.«

»Kad u koji grad uđete pa vas prime, jedite što vam se ponudi i liječite bolesnike koji su u njemu. I kazujte im: 'Približilo vam se kraljevstvo Božje!'«
Riječ Gospodnja.

"Trebala sam više ljubiti Isusa"

Don Marko Jukić, misionar u Peru-u

Na blagdan sv. Luke evanđelista Crkva nam pred oči stavlja svetčev život, ali i svetopisamska čitanja, da bismo svi mogli na tim izvorima obnoviti svoju dušu i svoje kršćansko djelovanje, ma gdje god bili; suobličiti se jedinomu i pravomu Učitelju, našemu Gospodinu Isusu Kristu.

Spisi iz najranijih kršćanskih vremena govore da je Luka bio Pavlov učenik i liječnik, a napisao je jedno evanđelje i Djela apostolska. Pred očima su nam, prema svetopisamskim čitanjima, dva lika, autora svetih tekstova i velikih misionara, apostola sv. Pavla i njegova prijatelja i pratitelja sv. Luke.

Luka u proslovu svojeg evanđelja piše: "Budući da su mnogi pokušali srediti pripovjedanje o događajima što su se dogodili među nama, kako su nam ih predali oni koji su od početka bili očevidci i sluge Riječi, učini se i meni dobro, pošto sam ih pomno ispitao sve od početka, da ti ih napišem po redu, preuzvišeni Teofile, da se osvjedočiš o sigurnosti nauka kojeg si primio." (Lk 1, 1-4)

Zajedno sa sv. Lukom i ja pišem ove riječi, jer želim ovdje gdje se nalazim sve događaje i riječi koje nam sv. Luka preda podijeliti s ovim narodom da se i oni poput Teofila osvjedoče o nauku koji već primiše, a da pomognem i onima koji su samo o tome nešto čuli ili pak onima koji o tome ne znaju ništa.

Budući da je sveti Luka bio liječnik, na pamet mi dođe baš zgoda koja mi se dogodila neposredno pred trenutak pisanja ovih redaka. Danas sam, kao i redovito, obilazio bolesnike te sam išao u jednu obitelj gdje je jedna mlada žena oboljela od karcinoma i nalazi se na smrtnoj postelji. Njezina obitelj, koja i nije vjernička, čini mi se da je samo zbog formalnosti htjela da i svećenik, nakon brojnih liječnika, pokuša nekim magijskim činom promijeniti situaciju. Ispred kuće sam im rekao da donosim sa sobom liječnika svih srdaca, našeg Gospodina Isusa Krista. Na samom ulazu u vrlo jednostavnu sobu, iako na umoru, svjesna, prije nego što sam je uspio i pozdraviti kojom utješnom riječi, ta žena umorna pogleda i slaba glasa reče: „Samo mi je jedno žao oče! Kasno sam ga upoznala, no trebala sam više ljubiti Isusa, ali evo sada svim svojim srcem u ovim svojim posljednjim trenutcima težim nadoknaditi propušteno i nadam se da će mi on dopustiti da dođem k njemu.“ Iako obraćenica, u svim svojim patnjama, obiteljskim problemima, neimaštini, već pred smrt, bez posebna teološkog znanja, svojim tako

snažnim riječima tada izrečenima i svime onime poslije rečenim u razgovoru prije isповijedi, mene je, ali tako i sve okupljene oko sebe, natjerala da u svojim životima činimo sada i svakoga trenutka više, bolje, snažnije, odanije, hrabrije..., da ljubimo Isusa. Zapravo, opet nam se otkrilo i u životnom putu ove duše, koja je preminula samo nekoliko trenutaka nakon primljenih sakramenata, dok sam još bio tu prisutan, da je Bog sama ljubav.

Naš je sv. Luka zajedno sa sv. Pavlom nakon Jeruzalema, pa sve do Ilirika, propovijedao evanđelje, tu istu ljubav. Tako je i nakon Judeje išao sve do Rima i s Pavlom dijelio iste okove, tuge, napore, žalosti i brodolome. Želio je i sv. Luka primiti onu istu krunu, poput sv. Pavla, jer je dijelio iste teškoće i patnje, sve poradi Krista. Luka se tako niti jednog trenutka nije odvajao od svojeg prijatelja, velikog misionara naroda. Mogli bismo te uzore u navještanju nazvati glasnicima dobre i radosne vijesti. Tako smo i svi mi, gdje god se nalazili, pozvani činiti poput njih dvojice, neumorno nositi Krista da bi svi oni koji boluju na duši ili tijelu, primivši liječnika Isusa Krista u svoje srce, znali da je on jedini Bog i da samo on može zaliječiti svaku ranu. Draga braćo i sestre! Hranimo se stoga Božjom riječju i euharistijom i družimo se s Isusom, da bismo od njega naučili objavljivati ljudima i milosrdnog Oca, kojeg je u svojem evanđelju onako lijepo i dirljivo opisao sveti Luka. Tako i mi sada, već danas, započnimo neustrašivo i ustrajno kao i sv. Pavao svjedočiti da je Krist jedini čovjekov Otkupitelj.

Nema naime pod nebom drugog imena dana ljudima po kojem se možemo spasiti osim imena Isusa Krista (Dj 4, 12). Neka tim riječima, utisnutima u naše srce, i naše misijsko poslanje svih krštenika bude trajan putokaz onima koji Krista još traže, da poput svetih primjera iz današnjih čitanja postignu vječni život, da bi svi mi na kraju mogli zajedno s Pavlom reći: "Dobar sam bio bio, trku završio, vjeru sačuvao." (2 Tim 2, 7) Preporučimo se zagovoru svetog Luke, da ustrajemo biti postojani u molitvi i lomljenu kruhu te da bismo ostali vjerni do kraja života. Sv. Luka, sv. Pavle, sv. Ružo Limska, molite za nas! Amen!

Don Marko Jukić, misionar u Peru-u

Svećenik Banjalučke biskupije

Rođen je 9. veljače 1989. godine u Doboju (BiH). Za svećenika je zaređen 2. prosinca 2012. godine u Sarajevu.

Otišao je u misije 1. listopada 2015. godine.

Srijeda 19. listopada 2016.

Prvo čitanje: Ef 3, 2-12

Čitanje Poslanice svetoga Pavla apostola Efežanima Braćo!

Zacijelo ste čuli za rasporedbu milosti Božje koja mi je dana za vas: objavom mi je obznanjeno otajstvo, kako netom ukratko opisah. Čitajući to, možete dočitati kako ja shvaćam Kristovo otajstvo, koje nije bilo obznanjeno sinovima ljudskim drugih naraštaja. Ono je sada u Duhu objavljeni svetim njegovim apostolima i prorocima: da su pogani subaštinici i »sutjelo« i sudionici obećanja u Kristu Isusu — po evanđelju, kojega postao je poslužiteljem darom milosti Božje koja mi je dana djelotvornošću snage njegove. Meni, najmanjemu od svih svetih, dana je ova milost: poganim biti blagovjesnikom neistraživog bogatstva Kristova i osvijetliti rasporedbu otajstva, pred vjekovima skrivena u Bogu, koji sve stvorio, da sada — po Crkvi — Vrhovništva i Vlastima na nebesima bude obznanjena mnogolika mudrost Božja zasnovana — po naumu o vjekovima — u Kristu Isusu Gospodinu našemu. U njemu, s pouzdanjem po vjeri u njega, imamo sloboden pristup.

Riječ Gospodnja.

Otpjevni psalam: Iz 12, 2-3.4bcd.5-6

Pripjev:

S radošću čete crpsti vodu iz izvora spasenja!

Evo, Bog je spasenje moje
uzdam se, ne bojim se više,
jer je Gospodin snaga moja i pjesma,
on je moje spasenje.

I s radošću čete crpsti vodu
iz izvora spasenja!

Hvalite Gospodina,
prizivajte ime njegovo!
Objavite narodima djela njegova,
razglašujte uzvišenost imena njegova!

Pjevajte Gospodinu, jer stvori divote,
neka je to znano po svoj zemlji!
Kličite i radujte se, stanovnici Siona,
jer je velik među vama Svetac Izraelov!

Evangelije: Lk 12, 39-48

Čitanje svetog Evangelija po Luki

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:

»Ovo znajte:
kad bi domaćin znao u koji čas kradljivac dolazi,
ne bi dao prokopati kuće.

I vi budite pripravni
jer u čas kad i ne mislite,
Sin Čovječji dolazi.«

Nato će Petar: »Gospodine, govorиш li tu prispopobu samo za nas ili i za sve?«

Reče Gospodin:

»Tko li je onaj vjerni i razumni upravitelj
što će ga gospodar postaviti nad svojom poslugom
da im u pravo vrijeme daje obrok?

Blago onome sluzi
kojega gospodar kada dođe
nađe da tako radi.

Uistinu, kažem vam,
postaviti će ga nad svim imanjem svojim.

No rekne li taj sluga u srcu:
‘Okasnit će gospodar moj’
pa stane tući sluge i sluškinje,
jesti, pitи i opijati se,

doći će gospodar toga sluge
u dan u koji mu se ne nada
i u čas u koji i ne slutiti;
rasjeći će ga

i dodijeliti mu udes među nevjernicima.
I onaj sluga što je znao volju gospodara svoga,
a nije bio spremjan

ili nije učinio po volji njegovoj,
dubit će mnogo udaraca.

A onaj koji nije znao,
ali je učinio što zasluzuje udarce,
dubit će malo udaraca.

Kome je god mnogo dano,
od njega će se mnogo iskati.

Kome je mnogo povjereni,
više će se od njega iskat!«

Riječ Gospodnja.

Biti blagovjesnik poganima

Fra Ante Kutleša OFM, misionar u DR Kongu

U današnjoj poslanici sv. Pavao otkriva Efežanima milost Božju koja mu je darovana, a to je da bude blagovjesnik poganima. Izvanredna milost! Bila je skrivena u prošlim vremenima, a koju je Duh Sveti objavio njegovim svetim apostolima i prorocima: da su pogani baštinici iste baštine, udovi istog tijela, dionicici istog obećanja u Kristu Isusu radosnom viješću kojoj sam postao službenik. To je sv. Pavao tako marno činio svojim propovijedanjem, svojim poslanicama i svojim putovanjima – posjetima poganskim gradovima i naseljima, gdje je pridobivao pogane za Krista. Moglo bi se reći da je sv. Pavao „zapalio vatru“ blagovjesnika radosne vijesti. Ugledajući se u sv. Pavla, današnji misionari i misionarke nastojeći ići njegovim stopama; tj. idu među pogane i navještaju Kristovo evanđelje. Za vrijeme jednog susreta misionara u župi gdje me je zapalo propovijedati o misijama postavili su mi iznenadjuće pitanje: Koji ti je bio najradosniji dan u misijama? Iako zatečen, nisam puno oklijevao te sam odgovorio: To je bio onaj dan kad sam bio u stanju izreći svoju prvu propovijed na njihovu materinskom jeziku, koji se zove kiluba.

Naime dva mjeseca nakon dolaska u Misiju Kayeye moj stariji subrat, fra Blago Brkić, otisao je na odmor u domovinu. Meni veli: „Snalazi se!“ Tako je i bilo. Trebalо je već iduću nedjelju propovijedati na jeziku kiluba. Prvo sastavim propovijed na francuskome te pokušavam to prevesti na kilubu. Zatim zamolim župnog animatora da to pregleda i da, ako treba, popravi. Kad je pogledao i pregledao, veli: „Oče, ovdje se nema što popravljati – jednostavno, ovo ne vrijedi, nego ćemo zajedno napraviti nešto što će biti razumljivo.“ Tako je i bilo. Tu novu propovijed trebao sam više puta naglas pročitati, a animator me ispravljao.

Kad mi je dao „prolaznu ocjenu“, onda sam mogao i propovijedati. To je potrajalo nekoliko mjeseci. Uz Božju pomoć i svakodnevno učenje, moj se kiluba postupno poboljšavao, tako da, kad se fra Blago vratio, ja sam bio već sposoban propovijedati malo slobodnije. Inače, kiluba jezik je tonski jezik, kao i ostali bantu jezici. Mi u hrvatskome imamo naglaske, a u kilubi je važan tonalitet, više je pjevani jezik. Naravno da sam godinama usavršavao svoju kilubu i na tome sam Bogu zahvalan što mogu, bez pometnje, propovijedati svijetu na njihovu materinskom jeziku. U ovome današnjem vremenu, tzv. vremenu globalizacije, svi mali jezici su osuđeni na nestajanje. Tako i kiluba i tisuće drugih jezika. I ne dao Bog da dođe do toga. Trebamo sve činiti i dati prigodu da svatko slavi Boga na svojem jeziku, a sve jezike neka povezuje ljubav i poštovanje drugih i drugaćijih.

Molimo se da se dogodi globalizacija ljubavi među ljudima. Ove godine često čujemo riječ milosrđe. Puna su je usta, a i uši – dok je u djelima rijetko prepoznatljiva. Velika je razlika između bogatih i siromašnih, između sjevera i juga. Neki se razbacuju dobrima, dok drugi oskudijevaju. Ta se razlika jasno vidi, ne samo među državama sjevera i juga, nego također u samoj Crkvi. Zato, braćo i sestre, učinimo sve da naša djela budu u skladu s našom vjerom, da svi ljudi, kada vide naša dobra djela, slave Oca Nebeskoga. Molimo jedni za druge. Pozdrav svima!

Fra Ante Kutleša, misionar u DR Kongu

Svećenik franjevac, Provincija Uznesenja Marijina, Mostar

Rođen je 13. travnja 1944. u Prisoju (BiH).

Zavjete je položio 15. srpnja 1963. na Humcu.

Zaređen je za svećenika 8. veljače 1969. u Königsteinu (Njemačka).

U misiji je otisao 26. siječnja 1975. godine.

Četvrtak 20. listopada 2016.

Prvo čitanje: Ef 3, 14-21

Čitanje Poslanice svetoga Pavla apostola Efežanima Braćo!

Prigibam koljena pred Ocem,
od koga ime svakom očinstvu
na nebu i na zemlji:

neka vam dadne po bogatstvu Slave svoje
ojačati se po Duhu njegovu
u snazi za unutarnjeg čovjeka
da po vjeri Krist prebiva u srcima vašim
te u ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni
mognete shvatiti sa svima svetima
što je Dužina i Širina i Visina i Dubina
te spoznati nadspoznatljivu ljubav Kristovu
da se ispunite do sve Punine Božje.
Onomu pak koji
snagom u nama djelatnom
može učiniti mnogo izobilnije
negoli mi moliti ili zamisliti —
Njemu slava u Crkvi i u Kristu Isusu
za sva pokoljenja
vijeka vjekovječnoga! Amen.
Riječ Gospodnja.

Otpjevni psalam: Ps 33, 1-2.4-5.11-12.18-19

Pripjev:

Puna je zemlja dobrote Gospodnje!

Pravednici, Gospodinu kličite!
Hvaliti ga pristoji se čestitima.
Slavite Gospodina na harfi,
na liri od deset žica veličajte njega!

Jer prava je riječ Gospodnja,
i vjernost su sva djela njegova.
On ljubi pravdu i pravo:
puna je zemlja dobrote Gospodnje.

Naum Gospodnji dovijeka ostaje,
i misli srca njegova od koljena do koljena.
Blago narodu kojemu je Gospodin Bog,
narodu koji on odabra sebi za baštinu!

Evo, oko je Gospodnje nad onima koji ga se boje,
nad onima koji se uzdaju u milost njegovu:
da im od smrti život spasi,
da ih hrani u danima gladi.

Evandželje: Lk 12, 49-53

Čitanje svetog Evandželja po Luki

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:

»Oganj dođoh baciti na zemlju

pa što hoću ako je već planuo!

Ali krstom mi se krstiti

i kakve li muke za me dok se to ne izvrši!

Mislite li

da sam došao mir dati na zemlji?

Nipošto, kažem vam, nego razdjeljenje.

Ta bit će odsada petorica u jednoj kući razdijeljena:
razdijelit će se trojica protiv dvojice
i dvojica protiv trojice

— otac protiv sina i sin protiv oca,
mati protiv kćeri i kći protiv matere,
svekrva protiv snahe i snaha protiv svekrve.«

Riječ Gospodnja.

Potrebi su vjernici koji ljube Isusa

Fra Filip Sučić OFM, misionar u DR Kongu

Slušajući Isusovu riječ u današnjem svetom evanđelju da je na ovaj svijet donio oganj, misli kršćanina izravno idu na riječi sv. Ivana apostola koje je napisao u svojem evanđelju, u trećem poglavljtu: "Bog je tako ljubio svijet da je na svijet poslao svoga jedinorođenoga Sina Isusa Krista tako da svatko tko bude u njega vjerovao bude spašen i postigne život vječni." (Iv 3, 16) S Isusom je na svijet došla Božja ljubav. Isus je ljubav. Prava vjera, prema svetom Ivanu, sastoji se u sljedećem: upoznati Isusa, primiti Isusa, priznati u njemu Mesiju, Spasitelja, priznati u njemu Sina Božjega, živjeti ljubav prema Bogu i bližnjemu i navješćivati tu istu ljubav svim ljudima, da se postigne život vječni u kraljevstvu Božjem.

Draga braće i sestre u Kristu! Odmah ču vam kazati što je jedan duhovni pisac odgovorio na pitanje kakav nam svećenik danas treba. Odgovorio je: "Takav koji ljubi Isusa." Točan odgovor! Jedini točan odgovor. Drugoga pravog odgovora nema, niti može biti.

Ali ja bih odmah postavio i drugo pitanje, isto pitanje, samo na drugu adresu: Kakav nam kršćanin danas treba? Mislim da možemo dati isti odgovor, a taj je: "Takav koji ljubi Isusa." (Koji ljubi Isusa uvijek!) Dakle, dragi vjernici, isti je odgovor i za svećenika i za kršćanina, jer svećenik je primio isti sakrament krštenja kao i kršćanin. To je osnovica. To je temelj. Na tom se dalje gradi. Nakon krštenja primaju se ostali sakramenti. Sakrament krštenja je početak ljubavi prema Isusu. A Isus je Božja ljubav prema ljudima. Ime Isus znači Bog spašava, "da spasi narod svoj od grijeha njegovih" (Mt 1, 21). To mora znati cijeli svijet. To da je Isus Spasitelj mora čuti i znati svaki čovjek. To da je Isus Spasitelj moraju znati svi narodi, sva plemena i svi jezici (6.500 jezika ima na svijetu).

Zato Spasitelj Isus, nakon uskrsnuća, reče svojim učenicima: "Dana mi je sva vlast, nebeska i zemaljska. Zato idite i učinite sve narode mojim učenicima! Krstite ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga! Učite ih da vrše sve što sam vam zapovjedio! Ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta." (Mt 28, 18 – 20)

Sjećam se priče jednog misionara. Poslije Uskrsa odlučio je posjetiti sve svoje kršćane.

A bila je još kišna sezona. Ceste vrlo neprohodne. Unaprijed zna da će biti poteškoća na putu.

Prije putovanja pozove on svoga pastoralnog animatora, koji ga uvijek prati na misionarskom putovanju, da se porazgovaraju i dogovore. Zaključak je bio: što

im god bude teže, da im bude draže, jer idu navješćivati radosnu vijest, jer idu propovijedati Isusa, Ljubav Božju za sve ljude na kugli zemaljskoj. Nisu daleko otišli, već veliko blato. Toyota ipak izišla. Putovanje nastavljeno. Ali nije daleko. Opet puno vode i veliko blato. Ostalo se nekoliko sati... Ostalo se po dogovoru da ne bude ljutnje ili nezadovoljstva. A kršćani čekaju ondje gdje misionar treba doći. I dočekali su. Bila je noć. Drugog dana visoka trava. Ali auto, veli misionar, kao da se sjeća puta. Koji put bi kao i zastao, videći da puta nema, pa vraćanje nazad, pa traženje puta od prošle godine... I konačno je misionar ipak došao svojemu stadu, došao je onima koji su ga čekali, koji su čekali radost sakramento krštenja i navještaj Isusove radosne vijesti.

Dragi vjernici, molimo Gospodina da nam dadne milost da po snazi Duha Svetoga upoznamo ljubav Kristovu te se ispunimo snagom unutarnjeg čovjeka (usp. prvo čitanje), koji će biti sposoban, i u zgodno i u nezgodno vrijeme, navješćivati sveto evanđelje i govoriti kao što je i psalmist napisao: "Blago narodu kojemu je Jahve Bog!" Amen.

Petak 21. listopada 2016.

Prvo čitanje: Ef 4, 1-6

Čitanje Poslanice svetoga Pavla apostola Efežanima Braćo!

Zaklinjem vas ja, sužanj u Gospodinu: sa svom poniznošću i blagošću, sa strpljivošću živite dostoјno poziva kojim ste pozvani! Podnosite jedni druge u ljubavi; trudite se sačuvati jedinstvo Duha svezom mira! Jedno tijelo i jedan Duh — kao što ste i pozvani na jednu nadu svog poziva! Jeden Gospodin! Jedna vjera! Jeden krst! Jeden Bog i Otac sviju, nad svima i po svima i u svima!

Riječ Gospodnja.

Otpjevni psalm: Ps 24, 1-4b.5-6

Pripjev:

Takov je naraštaj onih koji traže lice tvoje, Gospodine.

Gospodnja je zemlja i sve na njoj, svijet i svi koji na njemu žive.

On ga na morima utemelji i na rijekama učvrsti.

Tko će ući na Goru Gospodnju, tko će stajati na svetom mjestu njegovu? Onaj u koga su ruke nedužne i srce čisto: duša mu se ne predaje ispraznosti.

On blagoslov prima od Gospodina i nagradu od Boga, Spasitelja svoga. Takav je naraštaj onih koji traže njega, koji traže lice Boga Jakovljeva.

Evangelije: Lk 12, 54-59

Čitanje svetog Evangelija po Luki

U ono vrijeme: Reče Isus mnoštvu: »Kad opazite da se oblak diže na zapadu, odmah kažete: 'Kiša će!' I bude tako. Kad zapuše južnjak, kažete: 'Bit će vrućine!' I bude. Licemjeri! Lice zemlje i neba umijete rasuditi, kako onda ovo vrijeme ne rasuđujete?«

»Zašto sami od sebe ne sudite što je pravo? Kad s protivnikom ideš glavaru, na putu sve uloži da ga se osloboдиš pa te ne odvuče k sucu. Sudac će te predati izvršitelju, a izvršitelj baciti u tamnicu. Kažem ti: nećeš izići odande dok ne isplatiš do posljednjeg novčića.« Riječ Gospodnja.

Don Dražen Klapež, misionar u Tanzaniji

Svećenik Splitsko-makarske nadbiskupije

Rođen je 15. srpnja 1956. u Košutama.

Zaređen je za svećenika 27. lipnja 1982.

U misije je otisao 18. kolovoza 1982. godine.

Suze radosnice mlade Masajke

Don Dražen Klapež, misionar u Tanzaniji

U pripremi smo za Svjetski dan misija, koja je srce Isusove poruke upućene svima nama: "Idite po svem svijetu..." (Mt 28, 19 – 20)

Svi smo mi misionari, svi smo poslani svjedočiti Krista svojim životom, a po potrebi i riječju, u svojim obiteljima, na radu, odmoru. Redovito se okupljamo na slavlje svete mise kao misionarska zajednica. Mi vjerujemo u Isusa i njegovo evanđelje; naša vjera je prazna ako nije misionarska. Crkva Kristova ne može opstati i rasti ako nije misionarska.

I ja, kao misionar, već 34 godine djelujem u afričkoj zemlji Tanzaniji, kao jedinka među tim milijunima ljudi koji se nastoje odazvati Isusovu pozivu. Jednostavno, nastojim živjeti s ljudima i svjedočiti Kristovu radosnu vijest narodu koji od nas misionara puno toga očekuje. Među oko 124 plemena koji žive izmiješani po cijeloj Tanzaniji, a imaju svoju kulturu i običaje, nije lako usaditi u srca temeljnu Kristovu poruku ljubavi i milosrđa. Naša mala kapljica u oceanu poslanja Crkve prinos je malom pomaku nabolje. Evo nekoliko svježih primjera.

Sarayo Kibasisi, djevojčica iz plemena Masaji, jedno rano jutro prije šest godina došla je k meni u misiju sva uzbudena i zaplakana. Nju smo pripremali za krštenje i krstili ju godinu prije tog jutra. Završila je vrlo uspješno osnovnu školu i želi na daljnje školovanje. Dok smo ju pripremali za krštenje, zajedno s drugim pripravnicima, govorila mi je da bi željela biti časna sestra. Ja kao da to nisam niti čuo, jer dobro znam da će ju njezini roditelji i rodbina uskoro prodati za 12 krava. Sarayo je bila uporna u svojoj želji da bi postala redovnicom, nakon primanja krštenja, svete pričesti i krizme. Inzistirala je da se susremem s njezinim roditeljima. Na svu sreću, poznavao sam njezinu oca, koji je bio poglavatar sela Sokoine. Bili smo prijatelji. Mlada Sarayo je bila uporna i sa svojim roditeljima. Nipošto nije htjela udaju. Jednog popodneva otišao sam u posjet k njezinim roditeljima. Našao sam starca (mzee) Kibasisija kako sjedi na tronošcu u hladovini ispod akacije, a njegove žene (ima ih pet) svaka nešto radi ispred svojih kućica (boma). Sarayina je majka plela masajske nakite za udaju svoje kćeri. Lijepo su me primili i počastili kiselim mljekom. Dugo smo pričali do kasno u noć. Znao sam da, ako pridobijem oca, stvar je riješena. Dugo sam mu objašnjavao i pričao o smislu života i

zagrobnom životu, Engaiju (Bogu), kravama, Masajima.... Napokon je pozvao svoju kćи Sarayo i svoje žene te preda mnom joj dao svoj blagoslov i dozvolu da podje u časne sestre. Mladoj su Sarayo potekle suze radosnice! Pun emocija zahvalio sam im na sve-mu i vratio se radostan kući u misiju.

Sarayo je pošla u samostan. Na pripremama je bila četiri godine. U to je vrijeme obolio njezin otac mzee Kibasisi. Išao je u bolnicu, no nisu mu mogli pomoći. Njegovi sinovi su ga vodili i k masajskim vračarima (*laiboniya*), koji mu nisu uspjeli poboljšati zdravstveno stanje. Došla ga je vidjeti i njegova kćи Sarayo. Jedan od njegovih sinova bio je luteranski vjeroučitelj, pa ga je nagovarao da se krsti. Odbio je luterane i rekao im da mu pozovu prijatelja Dražana. Odmah sam otišao k njima u filijalu Sokoine. Rekao mi je da se želi krstiti, ali u Crkvi u kojoj ja molim, ne u protestantskim crkvama. Također da mu je ta želja rasla otkad je dozvolio svojoj kćи Sarayo da podje u časne sestre. Krstio sam ga i podijelio svete sakramente u prisutnosti njegove obitelji i kćи Sarayo, koja je ponovno bila ganuta do suza. Zdravlje mu se malo poboljšalo, ali ne zadugo. Poslije mjesec dana preminuo je u svojoj kući, u prisutnosti brojnih članova svoje velike obitelji. Njegovi sinovi su mi javili o očevoj smrti i želji da ga kršćanski pokopa njegov prijatelj Dražan. Na sprovod je došlo mnoštvo Masaja. Pokopali smo ga u prisutnosti njegove kćи Saraye, koja je došla s nekoliko časnih sestara svoje zajednice. Niz njezino lice ponovno su potekle suze. To je bio moj prvi kršćanski sprovod jednom Masaju.

Mzee Kibasisi je rasudio i opredijelio se za Boga. Njegova kćи Sarayo također se opredijelila i uvidjela da će joj život, kao časnoj sestri, biti ispunjen. Nastavila je školovanje i prije tri godine položila prve redovničke zavjete. Uzela je ime Venispera. Njezina zajednica poslala ju je na daljnje školovanje.

Taj mali primjer, u mnoštvu drugih, daje mi snagu i zadovoljstvo ići dalje i svjedočiti radosnu vijest spašenja ovomu potrebnom narodu kojem sam poslan. Od srca zahvaljujem svima vama koji sve nas misionare i misionarke pratite svojim molitvama, žrtvama i odricanjem u korist naroda kojem služimo.

Nemamo riječi zahvale cijeloj domovinskoj Crkvi, a posebno zahvaljujem Crkvi u Bosni i Hercegovini, koja je svojom misijskom akcijom pomogla upravo masajski narod u Misiji Dakawa, gdje djelujem s hrvatskim dugogodišnjim misionarom Nikolom Sarićem. Neka vas sve blagoslovi Trojedini Bog i uzvrati vam stostrukoz svesrdnu molitvenu i materijalnu pomoć.

Subota 22. listopada 2016.

Prvo čitanje: Ef 4, 7-16

Čitanje Poslanice svetoga Pavla apostola Efežanima Braćo!

Svakomu je od nas dana milost po mjeri dara Kristova. Zato veli: Na visinu uzađe vodeći sužnje dade dare ljudima. Ono »azađe« — što drugo znači doli to da i siđe u donje krajeve, na zemlju? Koji siđe, isti je onaj koji i uzađe ponad svih nebesa da sve ispuni. On i »dade« jedne za apostole, druge za proroke, jedne opet za evanđeliste, a druge za pastire i učitelje da opremi svete za djelo služenja, za izgrađivanje Tijela Kristova dok svi ne prispijemo do jedinstva vjere i spoznaje Sina Božjega, do čovjeka savršena, do mjere uzrasta punine Kristove: da više ne budemo nejačad kojom se valovi poigravaju i koje goni svaki vjetar nauka u ovom kockanju ljudskom, u lukavosti što put krči zabludi. Nego, istinjući u ljubavi da poradimo te sve uzraste u Njega, koji je Glava, Krist, od kojega sve Tijelo, usklađeno i povezano svakovrsnim zglobom zbrinjavanja po djelotvornosti primjerenoj svakomu pojedinom dijelu, promiče svoj rast na sazidivanje u ljubavi.

Riječ Gospodnja.

Otpjevni psalam: Ps 122, 1-5

Pripjev:

Hajdemo radosno u Dom Gospodnj!

Obradovah se kad mi rekoše:

»Hajdemo u Dom Gospodnj!«

Eto, noge nam već stoje

na vratima tvojim, Jeruzaleme.

Jeruzaleme, grade čvrsto sazdani
i kao u jedno saliveni!

Onamo uzlaze plemena,
plemena Gospodnja.

Po Zakonu Izraelovu,
da slave ime Gospodnje.
Ondje stoje sudačke stolice,
stolice doma Davidova.

Evanđelje: Lk 13, 1-9

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

U ono vrijeme dodoše neki te javiše Isusu što se dogodilo s Galilejcima kojih je krv Pilat pomiješao s krvljku njihovih žrtava. Isus im odgovori: »Mislite li da ti Galilejci, jer tako postradaše, bijahu grešniji od drugih Galilejaca? Nipošto, kažem vam, nego ako se ne obratite, svi ćete slično propasti! Ili onih osamnaest na koje se srušila kula u Siloamu i ubila ih, zar mislite da su oni bili veći dužnici od svih Jeruzalemaca? Nipošto, kažem vam, nego ako se ne obratite, svi ćete tako propasti.«

Nato im priopovjedi ovu prispopobu: »Imao netko smokvu zasađenu u svom vinogradu. Dođe tražeći ploda na njoj i ne nađe pa reče vinogradaru: 'Evo, već tri godine dolazim i tražim ploda na ovoj smokvi i ne nalazim. Posijeci je. Zašto da iscrpljuje zemlju?' A on mu odgovori: 'Gospodaru, ostavi je još ove godine dok je ne okopam i ne pognojim. Možda će ubuduće ipak urođiti. Ako li ne, posjeći ćeš je.'«

Riječ Gospodnja.

Rosie – zauvijek djevojčica

Fra Miro Babić, misionar u Keniji

U sirotištu za napuštenu djecu „Mali dom“, koje vodim u našoj franjevačkoj misiji na području ne razvijene središnje Kenije, žive brat i sestra Rosie i Dominic. Rosie je ove godine napunila 25, a njezin stariji brat 27 godina. U „Mali dom“ stigli su prije desetak godina. Zadatak nas misionara i jest da dođemo među siromašne i najslabije i da im donesemo radosnu vijest, da im pokažemo da njihov život nije izgubljen, da postoji netko kome su oni vrijedni. A to je Krist! Afričke mise na kojima se glasno pjeva i slavi Krista iz petnih žila, bez susprezanja, najbolji su simbol vjere ovdašnjih ljudi, kojima je samo trebalo dati šansu. Na misama, dok uza svečano aleluja svi plešemo: i ja, i dijete od dvije, i starac od 80 godina, i trudna žena, svjedočimo o životu i radosti koja je tinjala i zakržljala čekala da se razvije. Jer samo takav život u radosti Kristovoj donosi pravu puninu života.

Kad sam stigao u Keniju, u drvenoj baraci „Malog doma“, na zemljanim podu, živjelo je tridesetak djece – uglavnom predškolskog uzrasta. Uskoro po mojoj dolasku u „Mali dom“ doveli smo djevojčicu rođenu s trećom rukom, koju su zbog sramote skrivali u obitelji, a nekoliko godina kasnije uspjeli smo ju odvesti na operaciju i danas se normalno razvija i živi.

I među tu djecu stigli su Rosie i Dominic. Ona je tada imala 16 godina, a Dominic je već bio punoljetan. Rosie je bila visoka kao trogodišnje dijete. Iako još nije hodala ni govorila, već samo pogledom promatrala sve oko sebe, nije bila plašljiva. Dominic je izgledao kao dječarac koji bi bio spremjan za osnovnu školu da nije, kao i sestrica, bio zapušten i zaražen afričkim krpeljima. Paraziti su im pojeli nokte, glave su im bile zaražene lišajevima, rasprostranjenima među afričkom djecom zbog lošeg imuniteta, a bili su zakržljali i neuhranjeni. Krpelji su učinili da će mozak naše Rosie ostati uvijek na razvoju predškolske djevojčice. Dominic je ipak bolje prošao i već sljedeću školsku godinu krenuo je prvi put u prvi razred. Nije se uopće razlikovao od ostale djece, iako je bio gotovo triput stariji od njih.

Njihova majka bila je lokalna prostitutka, koja je tako preživljavala, te je otišla u potragu za boljim životom, ostavljajući svoju neželjenu djecu prepuštenu potpuno samima sebi. Očeve nisu ni upoznali. Rosie i Dominic dolaze iz prilično neukrotiva plemena Turkana, koje živi u sjevernijim, slabo naseljenim

dijelovima Kenije. S ostalim plemenima nerijetko su u neslaganju te na njihovu teritoriju često izbjaju sukobi koji dovode do krvoprolaća. Kršćanstvo se najmanje uspjelo primiti baš u tom plemenu. Rosie i Dominic živjeli su u nastambi od granja, nisu imali pomoć ostalih stanovnika, jer su u plemenu, prema nepisanu pravilu, bili označeni kao oni na koje se ne računa. I u takvim uvjetima preživjeli su više od desetljeća, prije nego smo saznali za njih i doveli ih u „Mali dom“.

Dominic upravo završava osnovnu školu. Izrastao je u naočita mladića. Probat ćemo ga ospasobiti za neki zanat, iako bi, kaže mi, rado krenuo u svećenike i postao fratar, kao ja.

Rosie je uz nas prohodala, uz ostalu djecu je naučila svahili jezik, a danas, uz malu pomoć, čak zna na hrvatskom otpjevati pjesmicu „Kad si sretan lupi dlanom ti o dlan...“ Naučili su ju volonteri iz naših krajeva. Izgleda kao djevojčica od nekih 12 godina, lijepa je kao što joj i ime kaže, ruža. Sva djeca imaju snove o svojem odrastanju i ma gdje bili, želete postati doktori, piloti, učitelji, a naša Rosie uvijek odgovori da želi biti *musiciana* (izgovara se *musicana*), što na svahiliju znači djevojčica, a takva će i ostati cijeli život. Ona je ustvari najvedrije stvorene pod krovom „Malog doma“ i prva je koja će svakoga tko dolazi dočekati najširim osmijehom. Ima slabu cirkulaciju, pa njezine hladne ruke uvijek prepoznam kad me u sirotištu djeca opkole i svi me odjednom želete držati za ruku, zagrliti i biti mi bliže.

Naša djeca, koja su zahvaljujući misionarima i dobrom ljudima dobila mogućnost da žive, ustvari više od svega želete malo pažnje, želete roditeljsku ljubav. A ono što su dobili u „Malom domu“, oni već sada vraćaju stos struko i svojim životima svjedoče radosnu vijest. Niti jedan život nije izgubljen i za njega se vrijedi boriti. Amen.

Fra Miro Babić, misionar u Keniji

svećenik franjevac, Provincija Bosna Srebrena, Sarajevo

Rođen je 25. veljače 1975. u Bugojnu (BiH).

Zavjete je položio 4. listopada 2000. godine.

Za svećenika je zaređen 1. prosinca 2002. godine.

U misijama je od veljače 2005. godine.

Svjetski dan misija

Uvod u misno slavlje

Braćo i sestre!
Dragi prijatelji misija!

Kad spomenemo Svjetski dan misija, onda uglavnom mislimo na Južnu Ameriku, Afriku, Aziju, gdje u mnogim zemljama djeluju misionari i misionarke u veliku broju misijskih postaja. To su svećenici, redovnice, katehete i osobe koje pomažu zemljama u razvoju.

Ti ljudi, koji žive i rade u teškim uvjetima, danas su pred našim očima i u našim molitvama u ovome misnom slavlju. Ne zato da bi od nas zamolili milostinju za koju školu, bolnicu ili crkvu. Oni su puno zahtjevniji prema nama. Od nas očekuju da razmišljamo o njihovu poslanju da bismo bolje razumjeli i shvatili što znaće misije danas.

Misije nisu samo stvar misionara i misionarki u misijskim zemljama, nego su i zadaća nas u domovini. Misije su živa povezanost molitve, darivanja i primanja između misijskih postaja u dalekom svijetu i naših župnih zajednica.

Misionari žive od nas, a mi od njih. Mi živimo od njihova svjedočenja vjere, koje dolazi do puno izražaja u njihovu radu. Oni žive od našeg svjedočenja vjere, koje se izražava po našem zanimanju za misije.

Na početku ovoga misnog slavlja zapitajmo se kakvo je naše zanimanje za misijsko poslanje Crkve i za naše misionare i misionarke diljem svijeta i jesmo li spremni na današnju Misijsku nedjelju preuzeti svoj dio odgovornosti za misije i misionare...

Pokajimo se za sve svoje grijeha i zamolimo oproštenje!

Čitanja

Prvo čitanje: Sir 35, 12-14.16-18

Čitanje Knjige Sirahove

Gospodin je sudac i ne gleda tko je tko. Nije pristran na štetu siromahovu i sluša molitvu potlačenoga. Ne prezire jauk siročeta ni udovice kad izljeva svoj bol. Tko Boga služi svim srcem svojim, bit će uslišan, jer njegove se molbe dižu do oblaka.

Molitva poniznog prodire kroz oblake i on nema mira dok ona ne dođe do Boga
i ne popušta dok ga Svevišnji ne pogleda, pravedno ne presudi i pravdu ne uspostavi.

Riječ Gospodnja.

Otpjevni psalam: Ps 34, 2-3.17-19.23

Pripjev:

Jadnik vapi i Gospodin ga čuje.

Blagoslivljat ē Gospodina u svako doba,
njegova ē mi hvala biti svagda na ustima!
Nek se Gospodinom duša moja hvali,
nek čuju ponizni i nek se raduju!

Lice se Gospodnje okreće protiv zločinaca
da im spomen zatre na zemlji.

Pravednici zazivaju i Gospodin ih čuje,
izbavlja ih iz svih tjeskoba.

Blizu je Gospodin onima koji su skršena srca,
a klonule duše spasava.

Gospodin izbavlja duše slugu svojih
i neće platiti tko god se njemu utječe.

**Svjetski dan misija
slavi se predposljednje nedjelje
u mjesecu listopadu!**

23. listopada 2016.

Drugo čitanje: 2Tim 4, 6-8.16-18

Čitanje Druge poslanice svetoga Pavla apostola Timoteju

Predragi: Ja se već prinosim za žrtvu ljevanicu, prišjelo je vrijeme moga odlaska. Dobar sam bio bio, trku završio, vjeru sačuvao.

Stoga, pripravljen mi je vijenac pravednosti kojim će mi u onaj dan uzvratiti Gospodin, pravedan sudac; ne samo meni nego i svima koji s ljubavlju čekaju njegov pojavak.

Za prve moje obrane nitko ne bijaše uza me, svi me napustiše. Ne uračunalo im se! Ali Gospodin je stajao uza me, on me krijebio da se po meni potpuno razglaši poruka te je čuju svi narodi; i izbavljen sam iz usta lavljih. Izbavit će me Gospodin od svakoga zla djela i spasiti za svoje nebesko kraljevstvo. Njemu slava u vijeke vjekova! Amen!

Riječ Gospodnja.

Evandželje: Lk 18, 9-14

Čitanje svetog Evandželja po Luki

U ono vrijeme: Nekima koji se pouzdavahu u sebe da su pravednici, a druge podcjenivahu, reče Isus ovu prispodobu:

»Dva čovjeka uziđoše u Hram pomoliti se: jedan farizej, drugi carinik. Farizej se uspravan ovako u sebi molio: 'Bože, hvala ti što nisam kao ostali ljudi: grabežljivci, nepravednici, prelubnici ili – kao ovaj carinik. Postim dvaput u tjednu, dajem desetinu od svega što steknem.' A carinik, stojeći izdaleka, ne usudi se ni očiju podignuti k nebū, nego se udaraše u prsa govorči: 'Bože, milostiv budi meni grešniku!' Kažem vam: ovaj siđe opravdan kući svojoj, a ne onaj! Svaki koji se uživisuje, bit će ponižen; a koji se ponizuje, bit će uzvišen.«

Riječ Gospodnja.

30. nedjelja kroz godinu

Pismo misionara

Fra Ilija Barišić, misionar u DR Kongo

Moliti i nikad ne klonuti, vjerovati do kraja – ustrajati do kraja života u intimnu odnosu s Bogom koji nas ljubi. Biti milosrdan i pravedan, ne biti nemilosrdan i nepravedan.

Misije su veliko djelo milosrđa, duhovnoga i materijalnoga. To bi bio sažetak riječi Božje koju nam danas Crkva nudi za duhovnu hranu. To je ujedno bit poruke koju nam papa Franjo upućuje za Svjetski dan misija. "Dok je Mojsije molio i držao ruke uzdignite k Bogu, Izraelci bi nadjačavali. A kad bi prestao moliti, kad bi ruke spustio – kad bi klonuo, nadjačavali bi Amalečani." U molitvi se krije tajna nutarnjeg mira i uskrsne radosti, pobjede i pravog uspjeha. Po molitvi i uzdignutim rukama prema nebnu, slabo ljudsko biće ulazi u intimni odnos sa Svetom Bogom, koji je Stvoritelj svih ljudi i Gospodar cijele povijesti. Molitva je slušanje Boga, koji nam govori i svoju volju nam objavljuje. Molitva je slavljenje Boga i njegove pobjede, navještanje Radosne vijesti i širenje Božjeg kraljevstva. Molitva je naš odgovor ljubavi na ljubav koju je Bog izlio u naša srca. Srce koje moli ispunja se nadom i obdaruje vjrom, jača se snagom Duha Svetoga, koji čisti molitelja i jača ga u boju protiv zla. Molitva užije žar zanosa i podržava svjetiljku milosti i ljubavi prema istini, pravdi i miru. Molitva nam posvješćuje prisutnost i djelovanje Boga u našem ljudskom, svakidašnjem životu.

Zato svojim apostolima i učenicima, koji su počeli biti prvotni žar i hrabrost, meni i tebi, dragi brate i sestro, koji smo tako površni i rastreseni, nestalni i nemarni u molitvi; Isus – Učitelj, koji nas pozna u dušu, veli da valja – da treba svagda moliti i nikad ne sustati! Prestati moliti znači prekinuti odnos – svezu ljubavi s jednim pravim Prijateljem.

Prestati moliti znači prerezati nit koja me veže s Izvorom Života i daje puninu momu biću.

Prestati moliti znači osuditi samog sebe na smrt i prazninu, besmisao i razočaranje.

Čemu moliti!? Bar nam danas znanost i tehnika daju da budemo učinkoviti, osiguravaju nam efikasnost i uspje. Samo znanje i tehnika daju čovjeku sposobnost za sve i u svakom trenutku.

Moj studij i rad, odmor i dužnosti, šport i susreti, hobи i prijatelji... Da, zaista, ne nalazim vremena ni za obitelj, a kamoli za Boga ili molitvu! Čemu ga moliti?! Ako Bog i postoji, on je negdje tamo daleko, na nebu; čini što ga volja. Nas je pripustio nepravdi i ugnjavanju šačice bogataša ovog svijeta, ratovima i trajnim sukobima. I skakavci su sigurniji negoli mi ljudi. Oni stradavaju samo kod najezde u naša polja i sela. Mi smo stalno u opasnosti, stalno nas masakriraju i progone, a tko zna i mari. Treba se boriti za život, a ne gubiti vrijeme za molitvu. Dosta što se borim za svoju parcelu, gdje ću sagraditi „kolibu“ za svoju obitelj... Kraljevstvo Božje, o kojem mnogi tako lijepo govore, niti ga je bilo, niti ga ima na svijetu, a kamoli u našoj zemlji. "Znate, kad nađem ispred crkve, prekrižim se, ali nemam vremena ući u crkvu niti ići na misu." Takva opravdanja koja nam bombardiraju uši, kako u Africi, tako i u Europi, podsjećaju me na nedavan susret s jednim mladim bračnim parom u našoj misiji. Došli na razgovor i traže da se za njih posebno molim, jer, vele mi, da sam ih vjenčao prije tri godine. On se zove Kambale (za svaku obitelj to znači 'drugo muško po redu'), a mlada se zove Kyakimwa (što znači 'sesta kći'). Ali, eto, nemaju djece. Čovjek radi, za nekog ministra kopa zlato u rijeci, tamo, kojih 150 km daleko, u ekvatorijalnoj šumi. Kad su se vjenčali, Kambale mi priča da je bio samo nekoliko dana kod kuće. Nije imao vremena! Dođe on svakih šest mjeseci, ali opet samo dan-dva, da vidi ženu i roditelje. "Žurim se na posao," veli on, "radimo ekipno. Ali od zarade pošaljem ženi nešto novca, pa i kikwembe (žensku odjeću)." U tom trenutku žena eksplodira. "Ali znaj, ja se nisam udala ni za novac ni za kikwembel!" I briznu u plać. "Obećali smo živjeti zajedno, biti jedno, kako to Bog od nas traži... A ti nemaš vremena ni za mene, ni za našu intimnost, a kamoli za obitelj." Sve mi je bilo jasno, a i Kambale, koji je inzistirao da se za njih posebno molim, trebao je shvatiti da mora imati vremena za ono što je najvažnije u životu i za život. Živjeti svoje zvanje. Brak je zvanje.

"Dobro," velim ja njemu, "molit ću za vas, jer djeca su dar Božji, ali da Bog usliša našu zajedničku molitvu, vi trebate prihvati moj savjet." "Koji?" on će malo zadrinuto. "Umjesto dva dana, ovog puta ostanite makar dva mjeseca zajedno u intimnosti i obiteljskoj sredini.

Kambale treba dolaziti kući češće i ostajati duže, makar dva-tri tjedna, a posla ima i ovdje; evo gradimo školu.” Pristao je, s teškom mukom. Producena intimnost učvrstila je njihovu vjernost, ojačala međusobnu ljubav, koja je urodila obilnim plodovima. Postali su sretni. Molitva je uslišana.

Iako sam otiašao u drugu misiju, željeli su i tražili, a čak je Kambale uzeo taksi i došao i odvezao me u njihovu kapelanicu, da krstim njihova trećeg sina – Kaereka. U znak zahvalnosti darovali su mi kozu. Sva sretna, tad mi mlada Kyakimwa reče: “Hvala Bogu i vama! Bog je uslišao vaše molitve i naše želje. Još sam nevjestu, ali se nadam, za tri godine, postati ‘majka.’” (Naime počasni naslov “majka” stječe se rođenjem petog djeteta.) Bog uslišava molitvu kad čovjek u svojem zvanju i poslanju živi po planu i volji Božjoj. Bog trajno nudi svoje darove. Sretan onaj tko se otvorí Bogu, tko živi intimni odnos s Bogom i primi Božji dar; bio to dar djeteta ili bračne ljubavi, dar vjere ili svećeničkoga poziva, dar intimne molitve u kontemplaciji ili misionarskoga poslanja za širenje vjere i Božjeg kraljevstva. Kad molitva postane život, kad život postane molitva, onda čovjek odgovara na Božji poziv; onda se ispušta ono što reče sv. Augustin: “Čovjek moli kako živi,

čovjek živi kako moli.” Isus pita: “Ali kad Sin Čovječji dođe, hoće li naći vjere na zemlji?!” Kaže se: vrijeme se mijenja, ali čovjek ostaje isti. U svoje vrijeme, umjesto vjere i “vjernika”, Isus se susreće i suočava s “nevjerom”. Umjesto da ljudi slave Boga što im je poslao Sina svoga, pravog Mesiju i Otkupitelja, što imaju prigodu i sreću postati “djeca Božja i baštinici kraljevstva Božjega”, kako u svom Nazaretu, tako i u Jeruzalemu, Isus nailazi na “manjak vjere”. To Isusa boli. To vrijeđa Oca. Njegov izabranii narod odbacuje najveći dar Božje ljubavi.

Normalno je da Isus osjeća tjeskobu, žalosti se. Njegova misija – poslanje i propovijedanje; njegova čudesna i ljubav koja želi spasiti sve ljude, svako ljudsko biće učiniti dionikom božanske naravi, sreće i slave, sve to kao da ne donosi nikakva ploda. Tako je Isus osjećao i govorio na putu u Jeruzalem, malo prije svoje muke i smrti. Zato Isus pita mene i tebe: “Kada dođem tebi u susret, na kraju tvog života, hoću li naći vjere u tvom srcu”? Ali nakon svog uskrsnuća, svim svojim apostolima i učenicima, meni i tebi, sa svom sigurnošću i optimizmom, Isus jamči: “Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji. Zato, idite i učinite sve narode mojim učenicima! Krstite ih! Učite ih! I evo,

Svjetski dan misija - Misijska nedjelja

ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta.” (Mt 28, 18 – 20) Tako nam Isus objavljuje tajnu ljudske slobode, koja može odbiti vjerovati i moliti, koja može Bogu – svojemu Ocu – reći: “Ne!” To je tajna moći ovog svijeta i zla koje vlada u nama i oko nas. Ali nam otkriva i tajnu svoje svemoći i pobjede. Manjak vjere, to je tajna neuslišane molitve. Isus nam otkriva razlog naših razočarenja i obeshrabrenja, naše mla-kosti i rastresenosti, našeg nemara i indiferentnosti, naš “manjak vremena”: to je “manjak vjere”! Manjak vremena za intimni odnos s Bogom, koji je ljubav na djelu, izvor života i snage; jedino bogatstvo koje usrećuje i ispunja. Tko ima Boga u svom srcu, taj ima sve! “Bog moj i sve moje!” Tako je molio sv. Franjo Asiški, za kojega životopisac Čelanski veli: “Franjo je molio cijelim svojim bićem, Franjo je postao molitva jer je trajno živio intimno sjedinjenje s Bogom. Franjo je cijelu zemlju napunio propovijedanjem evanđelja. On je propovijedao i osvajao ljude za Krista, primjerom svog evanđeoskog života više nego li riječima. Njegova osoba je bila propovijed, njegovo tijelo je bio jezik, jer je njegov život bio molitva.” Zato papa Franjo, u svojim propovijedima i porukama, razmatranjima i pismima, vrlo često naglašava i ponavlja: “Budućnost misija ovisi o vjeri i molitvi, o kontemplaciji i intimnu sjedinjenju vjerovjesnika i vjernika s Bogom. Samo po vjeri i molitvi, svaki vjernik i misionar može otkriti djelovanje Duha Svetoga u kulturama i religijama svijeta. Kao i prisutnost Utjelovljene Riječi u obredima i kulturama koje Duh Božji pripravlja za zrelost u Kristu Isusu.

Biti misionar znači moliti i rasti u vjeri, jer ne može se rasti u vjeri, a ne biti misionar. Zato, ako misionar nije čovjek vjere i molitve, ako ne živi intimno sjedinjenje s Bogom, ako nije kontemplativac, ne može naviještati Krista na vjerodostojan način. Biti misionar znači moliti i prikazivati Bogu zagovorničke molitve za spasenje svih ljudi. Biti misionar znači imati srce i oko Isusova učenika, koji dopušta da ga Duh Sveti stalno prosvjetljuje, vodi i jača, tako da svako ljudsko biće i svaki događaj u ljudskom životu i povijesti ljudskog roda gleda očima Božjim. Povijest svakoga ljudskog bića utkana je u povijest spasenja. “Bog je milosrdan prema svima, njegova ljubav je za sve narode i njegova nježnost se proteže na sva stvo-

renja”, poručuje nam papa Franjo za Svjetski dan misija. On nas poziva promatrati misiju u narodima (ad gentes) kao veliko, neizmjerno djelo milosrđa, i duhovno i materijalno. Na Svjetski dan misija, nastavlja papa Franjo u svojoj poruci: “Svi smo pozvani ‘izlaziti’ kao učenici misionari, svaki velikodušno ulažući svoje talente, kreativnost, mudrost i iskustvo kako bi se donijelo poruku Božje nježnosti i suosjećanja čitavoj ljudskoj obitelji.

Crkva brine za one koji ne poznaju evanđelje, jer želi da se svi ljudi spase i dožive ljubav Gospodnju. Misionari znaju iz iskustva da evanđelje oproštenja i milosrđa može donijeti radost i pomirenje, pravdu i mir”, kako u srcima ljudi, tako i u zavađenim obiteljima. Jednog predvečerja, kao i inače, vraćao sam se od gradilišta škole prema kući. Nisam ni zapazio da putom nije bilo odraslih, jer se redovito u to doba vraćaju iz polja. Na izvjesnu razmaku ispred mene bila su dva predškolska mališana. Vidim kako stariji ide iza i svakog toliko se zaleti te klapne mlađega, koji ide ispred i plače. Radoznaš ubrzam korak i dostignem ih. Nisu me zapazili. Stariji opet kljucne mlađega i govori mu: “Lopovski sine!” Ubrzam malo i dođem pred njih. Zaustavim se, zagrlim prvoga, a uto pristiže i drugi. Zagrlim i njega. Poznaju me dobro. Stanuju blizu crkve. Pitam mlađega: “Zašto te uče, pa braća ste?” “Tuče me jer me mrzi; kaže da je moj tata pomakao menjik, da je mama posadila manioku u njihovu dijelu polja. Još mi je rekao da će me otrovati.” Govori mali sve kroz plać. “I hoću ga otrovati, jer njegovi su ne samo lopovi, nego su враčari, neprijatelji i opasnost za sve susjede”, naprasito će stariji, koji je mogao imati oko devet godina. Budući da sam već poznavao obiteljski sukob, u tomu trenutku sam shvatio da u Godini milosrđa Bog kuca na vrata tih obitelji, po ovoj djeci. Dok su mi stajali jedan s jedne, drugi s druge strane, svaki od njih je priznao i potvrdio da je “moj prijatelj”. Iz vrećice, u kojoj redovito nosim na gradilište metar, aparat, kišobran i bocu vode, izvadim jedan bombon, iako ih je bilo više u vrećici. Dajem starijemu i velim da je za obojicu. On se malo namrgodi, ali ipak je uzeo. Čekam kako će podijeliti. Htio je odgristi malo za svog “suparnika”. Velim mu: “Ne tako” Onda je počeo, kako to djeca redovito rade, malo cuclati, pa dadne drugomu. Drugi isto tako, malo pocucla, pa

opet vrati. Tako je to malo potrajalo. Plać se pretvorio u radost, smijeh i šalu. Bilo je dirljivo!

Dijete je nevino i istinoljubivo. Onda sam im rekao da se zagrle i pomire kao braća. To djeca znaju izvesti spontano i iskreno. Sad su meni suze potekle naoči. Bilo je oko četiri i pol sati predvečer. Nekako u to vrijeme prva dva učenika susretoše Isusa. A u selu se jede oko šest i pol. Rekao sam im da večeras trebaju jesti zajedno. „A roditelji!?” Rekoše oba u jedan glas. „Pustite roditelje”, velim obojici. „Večeras ćete jesti zajedno kod Mumbere”, kako se stariji zove. „A sad ću vam dati loptu, pa ćete se igrati zajedno – večeras, sutra i svaki dan, tako da vas svi vide. A sutra ćete jesti kod mame Sife.” To je majka mlađega. Tako je i bilo, sutradan i tih dana. Mir je zavladao. Svi su se izmirili. Malo prije mog polaska na odmor obje obitelji su došle zajedno. Donijeli su punu vreću tikava i jednog pijevca. Jedna obitelj ima osmero, a u drugoj tek troje djece. Zahvalni su, ali su me zamolili da im pomognem školovati djecu. Obećao sam im tražiti kumove.

Dragi brate i sestro! Ako danas glas Božji čuješ u svom srcu i svojoj savjesti da postaneš kum ili kuma za školovanje jednog djeteta u misijskim krajevima, ne ogluši se na taj poziv! I papa Franjo nas potiče na takvu djelotvornu ljubav kad nam poručuje: „Na mnogim mjestima evangelizacija započinje obrazovanjem, čemu djelo misija posvećuje mnogo vremena i truda, poput milosrdnog vinogradara iz evanđelja, strpljivo čekajući plodove nakon godina spora izgrađivanja; na taj način dolaze novi ljudi sposobni za djelo evangelizacije i spremni dovesti evanđelje na ona mjesta gdje se to inače ne bi moglo ni zamisliti. Crkva se također može nazvati majkom i za sve one koji će jednog dana povjerovati u Krista.

Nadam se stoga da će sveti Božji narod i dalje ostvarivati tu majčinsku službu milosrđa, koja pomaže onima koji još nisu čuli za Gospodina da ga nađu i uzljube. Mi navještamo najljepši i najveći dar koji nam je Gospodin dao: njegov život i njegovu ljubav. Kada rado primamo i slijedimo Isusa po evanđelju i sakramentima, svi mi možemo, uz pomoć Duha Svetoga, postati milosrdni kao što je naš Nebeski Otac milosrdan; možemo naučiti voljeti kao što on nas ljubi i učiniti od svojega života besplatan dar, znak njegove dobrote.”

Tako nama svima: redovnicima i svećenicima, redovnicama i misionarima, roditeljima i djeci, starima i mladima, poručuje papa Franjo za Svjetski dan misija u Godini milosrđa.

Molitva vjernika

Dragi vjernici, prije nego je napustio svijet, Isus Krist je ostavio oporuku svojim učenicima da šire radosnu vijest po svem svijetu.

Molimo zajedno: *Gospodine usliši nas!*

1. Prosvijetli sve kršćane da osjete odgovornost širenja radosne vijesti, molimo te.
2. Podaj svim misionarima svoga Svetoga Duha da ne posustanu u teškim trenutcima, snaži ih da životom i riječju propovijedaju twoje evanđelje, molimo te.
3. Podari svim ljudima mogućnost susreta s tvojom svetom radosnom vijesti, molimo te.
4. Pomozi svim kršćanima da dobrim djelima, molitvom i žrtvom aktivno sudjeluju u širenju radosne vijesti, molimo te.
5. Primi sve pokojne u svoje kraljevstvo, osobito misionare i misionarke, molimo te.

Dobri Oče, u svoje sveto kraljevstvo primi sve ljude svijeta, po Kristu našem Gospodinu. Amen.

Euharistijsko klanjanje

Lidija Miler, župa sv. Klare, Zagrebačka nadbiskupija

Pjesma: Svet, svet, svet

Razmatranje: (iz 2 Tim 1, 6-14)

Poradi toga podsjećam te: raspiruj milosni dar Božji koji je u tebi po polaganju mojih ruku. Jer nije nam Bog dao duha bojažljivosti, nego snage, ljubavi i razbora. Ne stidi se stoga svjedočanstva za Gospodina našega, ni mene, sužnja njegova. Nego zlopati se zajedno sa mnom za evanđelje, po snazi Boga, koji nas je spasio i pozvao pozivom svetim – ne po našim djelima, nego po svojem naumu i milosti koja nam je dana u Kristu Isusu prije vremenâ vjekovječnih, a očitovana je sada pojavkom Spasitelja našega Krista Isusa, koji obeskrijepi smrt i učini da zasja život i neraspadljivost – po evanđelju za koje sam ja postavljen propovjednikom, apostolom i učiteljem.

Poradi toga i ovo trpim, ali se ne stidim jer znam komu sam povjerovao i uvjeren sam da je on moćan poklad moj sačuvati za onaj Dan.

Uzorom neka ti budu zdrave riječi koje si od mene čuo u vjeri i ljubavi u Kristu Isusu. Lijepi poklad čuvaj po Duhu Svetom koji prebiva u nama.

2 minute šutnje

Naše je srce stvoreno za mir, za disanje božanskim ritmom stvaranja, za ljubav, istinu i pravednost! Daruj nam, Gospodine, da u našim životnim kušnjama najprije tražimo Tebe i Tvoju svetu volju za naš život, a onda sve ostalo. Daruj nam svijest da je jedino potrebno imati povjerenje u Providnost, a sve ostalo ćeš nam Ti dati, i više nego se usuđujemo moliti, i primit ćemo sve ono što je dobro za nas i naše bližnje, čime ćemo biti blagoslovљeni, da nam ništa ne nedostaje, a da ničega nemamo previše.

Gospodine, molimo Te da nas osloboдиš raznih zemaljskih navezanosti i daruješ nam snage da možemo prepoznati ono što je u životu vrijedno i važno, kako bi se Ti kroz nas proslavio!

Podari nam mudrost i razboritost da znamo služiti braći ljudima svih naroda i jezika; da budemo svjesni kako smo ovdje samo putujuća Crkva, hodočasnici i prolaznici, a da je naša vječna domovina na Nebu! Da

ne zgrćemo blago ovdje, gdje je podložno propadljivosti, nego da se trudimo živjeti tako da si nam Ti, Gospodine, jedino Blago našega života!

Pjesma: Kriste, budi naša radost

Kriste, budi naša radost, Kriste, budi naša sreća, Kriste, budi nam život ti! (2x)

Kad nas muče sumnje teške, kad nas boli duša stog, kad nam brat ne pruži ruku, i tad, Kriste, budi uz nas!
Kriste, budi naša radost

Dok ti pjevamo pjesmu ovu, ti nas združi ljubavlju! Neka s nama bude mir, tvoj mir neka bude uz nas.
Kriste, budi naša radost

Vidjeli smo Gospodina!

Od početka je za sebe odabirao posljednje mjesto. Od početaka je za nas odabirao prva mjesta u svojoj ljubavi.

Nikad se nije uklanjanao od onih od kojih su svi zazirali. Nije razumio govor sudaca.

S ganućem je slušao govor preporođenih.

Srce ljudsko, srce od mesa, oduvijek je bilo njegov zavičaj.

Ali ni s jednog srca od kamena nije digao ruku. Povijest svoje ljubavi, svoje prisutnosti, bez oklijevanja je povjerio povijesti kruha.

Kad god su ga htjeli zakraljiti, on se svrstavao među sluge, među svoju braću.

Nikad nije uzmicao pred životnim izazovima.

I s križa je grlio blagim i čvrstim zagrljajem.

A grobni kamen ni njegovoj sjeni nije uspio nauditi. Gledajmo Gospodina!

Gledajmo ga u ljudima koje nitko ne primjećuje.

Gledajmo u grešnicima od kojih svi okreću glavu.

Gledajmo ga u ljudima koje ništa ne može obeshrabriti.

Prepoznajmo ga u toplini i boli.

Gledajmo ga u svojim rukama. Slušajmo u svojim koracima.

Slušajmo ga u svom govoru. I u svojoj šutnji.

Vidimo ga u očima brata čovjeka. Zrcalimo ga svojim očima.

Jer ne bude li ondje, gdje ćemo ga naći? Ne budemo li ondje, gdje će ga naći?

Grlimo Gospodina jer je ovdje! Njegovim zagrljajem progledajmo!

Vidjet ćemo Gospodina!

U onaj dan, kojeg vazda dotičemo krhkotru svojom, vidjet ćemo Gospodina.

Hoćemo li ga prepoznati?

Ili će nam biti odviše običan, toliko običan da ćemo proći mimo njega ne primijetivši ga?

Vidjet ćemo Gospodina!

Sva naša pitanja razriješit će svojim pogledom. Svojim osmijehom.

Našeg će nas grča oslobođiti svojom blagošću.

I vidjet ćemo koliko je daha nebeskog u prahu zemaljskom.

I koliko je praha zemaljskog u svjetlosti vječnoj.

Vidjet ćemo Gospodina kao što nikad nikog nismo vidjeli, kao što nikad ništa nismo vidjeli, osim kad smo voljeli.

Voljeli čitavom dušom. Čitavim bićem. Ništa ne tražeći za sebe.

Kad je ljubav pretila sve ustave života.

Vidjet ćemo Gospodina!

Ta kako bi njegova ljubav izdržala bez nas?!

autor: Stjepan Lice

Pjesma: Nek se sila Duha tvog

Nek se sila Duha tvog spusti na sve nas! (x2)

Vodi nas, jačaj nas, obnovi nas, uzmi nas!

Nek se sila Duha tvog spusti na sve nas!

Rukom svojom vodi nas putem do Tebe! (x2)

Vodi nas, jačaj nas, obnovi nas, uzmi nas!

Rukom svojom vodi nas putem do Tebe!

Molitva vjernika:

- Božansko Sunce Isuse, u ovome svijetu koje je često u dubokoj noći i tišini, a sve zbog manjka ljubavi i povjerenja, Ti nas osloboди ropstva naše oholosti, Ti budi naša snaga, da po Tvojim milosrđu budemo jakost slabima, molimo Te!
- Isuse, vječna Ljubavi Očeva, po snazi sakramenata koje primamo, koji nas štite i nose, podari novu dimenziju ljudskosti našem životu, da nadilazimo prepreke oholosti i tako budemo blagoslov jedni drugima, molimo Te!

- Kad nam se čini da naš rad nema učinka i da posijano sjeme ne raste, ne dozvoli Isuse da padnemo u očaj. Podari našoj svijesti i našoj vjeri novu snagu, nadu i svježinu; da boli hrabrije podnesemo, a za svaku nevolju ne prigovaramo, nego zahvaljujemo, jer Ti dobro poznaješ naš put, molimo Te!
- Daj nam s vjerom gledati sve ljudе i njihove potekoće, Isuse i ne daj da se pred ikim pokazuјemo boljima nego što jesmo. Pred Tobom smo svi isti i svi smo jednakо ljubljeni. Ne daj da nas razni strahovi uznenire i oduzmu nam ispravno rasuđivanje i poniznost. Po cijelome svijetu poveži sve ljudе tako da isto hoće i za istim teže, molimo Te!
- Svaki će čovjek jednom doći pred lice Svevišnjega. Daj da tako živimo da na kraju naših dana будемо potpuni ljudi, sa svim našim usponima i padovima, sa svim zanosom i svom bijedom, s ljubavlju i propustima, a da bismo to postigli neka nas Tvoja ljubav svakodnevno mijenja, molimo Te!
- Svu našu pokojnu braću i sestre, Gospodine, a osobito one kojima se ne zna za grob ispunи savršenstvom svoje svjetlosti, radosti i mira i uvedi ih na vječnu Gozbu svoje Ljubavi, molimo Te!

Molitva za misionare:

Gospodine Isuse,
podaj puninu svoga života
svim misionarima u svijetu.
Oni su darovani za dobro
drugih u Tvojoj Crkvi,
na svim kontinentima.
Daj da budu uvijek radosni
u svom darivanju,
neumorni u svom služenju,
i velikodušni u svojoj žrtvi.
Da njihov primjer potiče
i druga srca da poslušaju
i slijede Tvoj poziv. Amen.

Oče naš...

Pjesma: Divnoj dakle

Blagoslov s Presvetim Oltarskim Sakramentom

Pjesma: Ostani s nama

ANIMACIJA

Kateheza za osnovnoškolce

Majka Terezija i Misionarke ljubavi

S. Krista Mijatović, sestra sv. Križa, Osijek,
Dakovačko-osječka nadbiskupija

Ključni pojmovi:

- Majka Terezija
- život misionara
- Svjetski dan misije

Cilj: Učenik će po liku Majke Terezije biti upoznat s motivacijom i djelovanjem misionara u brizi za duhovne i materijalne potrebe čovjeka.

Obrazovni ishodi:

- Učenik će upoznati život i djelo utežiteljice Misionarki ljubavi – Majke Terezije.

Funkcionalni ishodi:

- Učenik će biti spreman uključiti se u animiranje euharistijskog slavlja na Misijsku nedjelju.

Odgojni ishodi:

- Učenik će vrjednovati svoje djelovanje pod prizmom misijskog poslanja.

Metodički sustav: meditacijsko-stvaralački, s elementima interpretacijsko-analitičkoga.

Oblici rada:

- frontalni
- individualni
- rad u skupini

Nastavne metode:

- molitva i molitveno izražavanje
- crtanje, slikanje, bojanje, rezanje
- razgovor
- slušanje
- pjevanje
- usmeno i pismeno izražavanje
- čitanje i rad na tekstu
- rješavanje radnog listića
- dramatizacija

Nastavna sredstva i pomagala:

pisana riječ, živa riječ učitelja i učenika, ploča, kređa, bilježnica, olovka, bojice/flomasteri, hamer-papir, radni listić, lepilo za papir, škare, glazbena kutija, aplikacije, tablete, čaša s vodom, komadić kruha, hostije, Novi zavjet, prijenosno računalo, LCD projektor.

Pitanja za provjeru ishoda:

U kojim dvjema vrstama ljudskih potreba misionari nastoje pružiti pomoći čovjeku?

Što misionare nuka na djelovanje, što ih motivira; ljubav prema komu?

Kako se zove dan kada na poseban način mislimo na misionare i molimo za njih?

Izvori za pripremanje učitelja:

- Biblija
- Ja sam put, vjeronaučni udžbenik za 5. razred osnovne škole, „KS“, Zagreb, 2014.
- Ja sam put, radna bilježnica za 5. razred osnovne škole, „KS“, Zagreb, 2014.
- Nastavni plan i program, MZOŠ, Zagreb, 2006.
- Internet: <http://www.youtube.com/watch?v=iZ6Qy3Erlz8>.
- Nacionalna uprava Papinskih misijskih djela u RH i BiH, Svjetski dan misije, 23. listopada 2011. Misijski pastoral, 41 – 42.
- Martina ŠIMUNIĆ (prir.), Blažena Majka Terezija. Misli – anegdote – molitve, „Verbum“, Split, 2004.

Izvori za pripremanje učenika:

- Novi zavjet

Tijek katehetskog susreta

Meditativno-molitveni početak

Na početku sata zajedno ćemo se pomoliti. Možete ostati sjediti. Molim vas da iz ove kutije svatko izvuče jedan papir. (*Tekst na papirima je u prilogu.*) Nemojte otvarati papir dok vam ne kažem da to učinite. *Otvaram glazbenu kutiju (svira) i idem od jednog do drugog učenika da izvuku papir. Kad su svi izvukli, prekrižimo se, učenici otvaraju papire, pročitaju u tišini, neko vrijeme razmišljaju o pročitanome, a onda pročitaju glasno što piše na papiru. Cijelo vrijeme svira tiha glazba iz glazbene kutije. Kad su svi pročitali, prekrižimo se.*

Motivacija

Na stolu je plakat uplakanog dječaka crne boje kože. Pogledajte ovu sliku! Što vidimo na njoj? Dječaka crne boje kože. Plače. Što mislite, zašto plače? Nagađaju: „Možda je bolestan (pred sliku stavljam tablete), žedan (pred sliku stavljam času s vodom), gladan (pred sliku stavljam komadić kruha)...“ Što vam se čini, je li ovo dovoljno da bi tko bio potpuno sretan? Je li za sreću potrebno nešto više? „Da.“ Naprimjer, što? „Novac, kuća...“ Zar je sreća samo u materijalnim stvarima? „Potrebna je obitelj, prijatelji, netko tko nas voli...“ Potreban je još netko, netko tko nas voli više od svih? „Bog.“ Točno. Samo Bog, djeco, može čovjeka učiniti potpuno sretnim. Stavljam hostije pred sliku uplakanog dječaka.

Najava teme

Ima jedna svetica koja je druge usrećivala donoseći im Boga i pomažući im u njihovim potrebama. Njezine smo misli maloprije glasno izgovarali. Tko je ta svetica? „Majka Terezija / sv. Terezija iz Kolkate.“ Bravo! (Stavljam sliku Majke Terezije pokraj slike uplakanog dječaka.) Zna li tko kojemu je redu pripadala Majka Terezija ili, još bolje, koji je red časnih sestara Majka Terezija osnovala? „Misionarke ljubavi.“ Na današnjem satu bolje ćemo upoznati život i djelo Majke Terezije i Misionarki ljubavi. Otvorite bilježnice. Napisat ćemo naslov. (Pišem na ploču, a učenici u bilježnicu: „Majka Terezija i Misionarke ljubavi“).

Zatvorite bilježnice. Kako smo netom bili spomenuli, Majka Terezija je osnovala redovničku zajednicu Misionarke ljubavi. Svaka redovnička zajednica ima jedan evanđeoski tekst koji na poseban način želi provoditi u djelu, po kojem želi iz bližega naslijedovati Isusa. Misionarke ljubavi su izabrale sljedeći tekst:

Prvi meditativni susret s tekstom

“Tad će kralj reći onima sebi zdesna: ‘Dođite, blagovljeni Oca mojega! Primite u baštinu kraljevstvo pripravljeno za vas od postanka svijeta! Jer ogladnjeh i dadoste mi jesti; ožednjeh i napojiste me; stranac bijah i primiste me; gol i zaogrnuste me; oboljeh i po-hodiste me; u tamnici bijah i dođoste k meni.’ Tad će mu pravednici odgovoriti: ‘Gospodine, kada te to vidjesmo gladna i nahranismo te; ili žedna i napojismo te? Kada te vidjesmo kao stranca i primismo; ili gola i zaognusmo te? Kada te vidjesmo bolesna ili u tamnici i dodosmo k tebi?’ A kralj će im odgovoriti: ‘Zaista, kažem vam, što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste!’“ (Mt 25, 34 – 40)

Emocionalna stanka

Meditacija u užem smislu

Pronađite u Novom zavjetu tekst Mt 25, 34 – 40! Pročitajte ga ponovno u tišini! (Čitaju.) Pomoću projektora ćemo sada promatrati nekoliko slika iz života Majke Terezije. Vaš zadatak je da uz određenu sliku odaberete prikladan redak iz Mt 25, 34 – 40 i javite se da ga izreknete glasno. (Tiha glazba.)

Stvaralačko izražavanje

- Rad u skupinama (u prilogu.)

Međusobna komunikacija

- Izvješće o radu u skupini (prema potrebi, dopunjavam i pojašnjavam učenička izvješća).
- Na ploču napišem pojmove: Majka Terezija, Misionarke ljubavi, Svjetski dan misije; a učenici ih prepišu u bilježnicu.

Sinteza

Danas smo imali prigodu pobliže upoznati misionarski život. Majka Terezija je samo jedna od velika mnoštva ljudi – misionara – koji sve svoje snage ulažu u širenje „radosne vijesti“ i pomaganje potrebitima svake vrste. Redovnička zajednica Misionarke ljubavi samo je jedna od mnogih koje djeluju u misijskim krajevima. Možda kojom drugom prigodom upoznamo i druge svijetle likove misionara i njihove zajednice. No i ovo što smo danas spoznali dovoljno je da nam približi bít misijskog polja djelovanja. Što vam se dakle čini, u kojim dvjema vrstama ljudskih potreba misionari nastoje pružiti pomoć? „U materijalnim i duhovnim.“ Što misionare nuka na djelovanje, što ih motivira; ljubav prema komu? „Ljubav prema Bogu i bližnjemu.“ Kako se zove dan kada na poseban način mislimo na misionare i molimo za njih? U radu u skupinama puno smo toga pripremili za taj dan... „Svjetski dan misije (Misijska nedjelja).“

Aktualizacija

Ne bi imalo puno smisla pripremati animiranje misnog slavlja za Svjetski dan misije (Misijsku nedjelju), a sâm ne doći u nedjelju na misu. Podrazumijeva se da ćemo doći i da ćemo sve ovo što smo pripravili u radu u skupinama podijeliti s našom župnom zajednicom. Prva skupina je zadužena da postavi plakat, druga će čitati molitvu vjernika, treća će poslije mise dijeliti „medaljone“ svim vjernicima i tako im dati ideju kako bi i oni mogli biti misionari, a četvrta će imati scenski prikaz. Ali to nije sve! Ne bi imalo puno smisla

proučavati život i djelovanje misionara, a ne uvidjeti kako i sâm mogu biti misionar. Svako djelo koje činimo može biti misionarsko ako mu damo tu nakanu. Koliko svatko od nas ima smisla za misijsko poslanje, otkrit ćemo ako u iskrenosti srca riješimo slijedeći radni listić. (U prilogu.)

Meditativno-molitveni završetak

Pjevamo:

Kruh svoj s gladnim dijeli, tužna razveseli,
bolesna pohodi, slijepca k cilju vodi!
Milosti je čas, Isus zove nas! (2 ×)

Žedna vodom poji, tjeskobna spokoji,
samotnom pristupi, srca ne otupi!
Milosti je čas, Isus zove nas! (2 ×)

Protivnika ljubi, nadanja ne gubi,
Kristu budi vjeran, Duhom naprijed tjeran!
Milosti je čas, Isus zove nas! (2 ×)

Prilog br. 1

Ove rečenice nalaze se na papirićima koje djeca izvlače iz glazbene kutije:

Svijet bi sasvim drukčije izgledao kad bi se svi više smiješili.

Ne možemo svi činiti velika djela, ali možemo činiti mala djela s velikom ljubavlju.

Mi osjećamo da je sve što radimo samo kap u oceanu, ali ocean bi bio manji da nema te kapi.

Čovjek koji ne zna dati i primiti ljubav, u biti je veoma siromašan, najsistemašniji od siromašnih.

Nikada u životu nemoj dopustiti da sretneš nekoga tko nakon susreta s tobom ne će otici sretniji.

Svi bi trebali vidjeti ljubaznost na tvom licu, u tvojim očima, u tvom osmijehu.

Ja vidim Boga u svakome ljudskom biću.

Kada perem rane gubavcima, imam osjećaj da njegujem samog Gospodina. Nije li to prekrasno iskustvo?

Inače sebi ne dopuštam ljutnju, ali nakon što sam vidjela pustoš u Etiopiji, ne mogu si pomoći.

U svijetu je više gladi za ljubavlju i prihvatanjem nego za kruhom.

Molim vas, izaberite put mira...

Čudo nije to što mi njegujemo gubavce, nego to što smo mi sretne vršeći taj posao.

Neki dan sam sanjala da sam na vratima raja. Sveti Petar mi je rekao: „Vrati se na zemlju! Ovdje kod nas nema siromašnih kolkatskih predgrađa.“

Ne bih dodirnula gubavca ni za tisuću dolara, ali za ljubav Božju ja ga radosno liječim.

Isus je moj Bog, Isus je moj život, Isus je moja jedina ljubav, Isus je moje sve!

Na kraju svog života ne ćemo biti suđeni po tomu koliko smo stekli diploma, koliko smo zaradili novca... Bit ćemo suđeni prema ovim riječima: „Bio sam gladan i nahranili ste me. Bio sam gol i zaognuli ste me. Bio sam beskućnik i primili ste me.“

Bogu ništa nije maleno. Ako bilo što damo Bogu, to postaje dio vječnosti.

Nije važno što radimo, već s koliko ljubavi to radimo. Nije važno koliko dajemo, već s koliko ljubavi to dajemo.

Prilog br. 2

1. skupina: SVJETSKI DAN MISIJA (PLAKAT)

Sv. Majka Terezija rođena je 27. kolovoza 1910. godine kao Agnes Gonxha Bojaxhio u Skoplju, u današnjoj Makedoniji. Kad joj je bilo devet godina, ubijen je njezin otac Nikola, građevinski poduzetnik. Majka Drana je, protivno običajima tog vremena i podneblja, otvorila tkaonicu i trgovinu tkaninama, da bi uzdržavala obitelj. Od malih nogu Agnes Gonxha redovito odlazi u crkvu i pjeva u crkvenom zboru, a kad joj je bilo dvanaest godina, poželjela je postati časnom sestrom.

Kad je napunila osamnaest godina, molila je da ju prime u družbu Sestre Majke Božje Lurdske u Irskoj. U red je primljena 12. listopada 1928. godine. Dobila je ime Terezija, po svojoj zaštitnici Maloj Tereziji. Nakon dva mjeseca provedena u Irskoj, odlazi u indijski grad Kolkatu, gdje će sedamnaest godina raditi kao nastavnica i ravnateljica škole.

Vozeći se 10. rujna 1946. godine vlakom iz Kolkate u Darjeeling, Terezija je osjetila poziv da pruža pomoći siromašnima i bolesnima, odbačenima od društva. Slijedeći taj poziv, 7. listopada 1950. godine osniva novu redovničku zajednicu – Misionarke ljubavi. Za života Majke Terezije red je brojao više od 3000 redovnica, koje djeluju u više od 100 zemalja. Godine 1963. osnovan je i muški ogrank – Braća misionari ljubavi. U našu domovinu prve redovnice misionarke ljubavi došle su 1979. godine. Misionarke ljubavi pomažu oboljelima od gube, umirućima, napuštenima; osnivaju sirotišta, ljekarne, rodilišta, škole i domove za neudane majke. Majka Terezija dobila je Nobelovu nagradu za mir 1979. godine. Preminula je 5. rujna 1997. godine u Kolkati.

2. skupina: SVJETSKI DAN MISIJA (MOLITVA VJERNIKA)

Svijet bi sasvim drukčije izgledao kad bi se svi više smiješili.

Ne možemo svi činiti velika djela, ali možemo činiti mala djela s velikom ljubavlju.

Mi osjećamo da je sve što radimo samo kap u oceanu, ali ocean bi bio manji da nema te kapi.

Kada perem rane gubavcima, imam osjećaj da njegujem samog Gospodina. Nije li to prekrasno iskustvo? U svijetu je više gladi za ljubavlju i prihvaćanjem nego za kruhom.

Molim vas, izaberite put mira...

Čudo nije to što mi njegujemo gubavce, nego to što smo mi sretne vršeći taj posao.

Ne bih dodirnula gubavca ni za tisuću dolara, ali za ljubav Božju ja ga radosno liječim.

Isus je moj Bog, Isus je moj život, Isus je moja jedina ljubav, Isus je moje sve!

Na kraju svog života ne ćemo biti suđeni po tomu koliko smo stekli diploma, koliko smo zaradili novca...

Bit ćemo suđeni prema ovim riječima: „Bio sam gladan i nahranili ste me. Bio sam gol i zaognuli ste me. Bio sam beskućnik i primili ste me.“

Bogu ništa nije maleno. Ako bilo što damo Bogu, to postaje dio vječnosti.

Nije važno što radimo, već s koliko ljubavi to radimo. Nije važno koliko dajemo, već s koliko ljubavi to dajemo.

Zadatak:

Vaš zadatak je izraditi plakat o životu i djelovanju sv. Terezije i Misionarki ljubavi. Plakat će biti izložen u crkvi prigodom Svjetskog dana misija. Da biste uspješno obavili zadatak, slijedite upute:

- Pročitajte naglas dobiveni tekst.
- Izdvojite najvažnije činjenice iz teksta i napišite ih na hamer-papir.
- Izaberite nekoliko slika od ponuđenih na stolu i zalijepite ih uz rečenice koje ste napisali na hamer.
- Plakat možete ukrasiti i vlastitim crtežima ili drugim kreativnim idejama. Pobrinite se da plakat u nedjelju bude u crkvi.

Vaš zadatak je napisati molitvu vjernika na temelju citata sv. Terezije iz Kolkate. Molitva vjernika će se moliti u crkvi sljedeće nedjelje, tj. na Svjetski dan misija. Da biste uspješno obavili zadatak, slijedite upute:

- Od ponuđenih rečenica izaberite pet koje vam se čine najprikladnije da ih povežete sa slijedećim nakanama u molitvi vjernika:

- za Crkvu,
- za političke dužnosnike,
- za misionare,
- za ljude koji su u potrebi,
- za pokojne.

- Na papir najprije prepisite odabrani citat, a zatim napišite zaziv za molitvu vjernika. I tako za svih pet nakanu. U nedjelju na misi čitajte molitvu vjernika!

3. skupina: SVJETSKI DAN MISIJA („MEDALJONI“)

Zadatak:

Vaš zadatak je napraviti "medaljone" od papira, koje ćete slijedeće nedjelje, tj. na Svjetski dan misija dijeliti svim vjernicima poslije euharistijskog slavlja. Da biste uspješno obavili zadatak, slijedite upute:

- Na bijelom papiru naslikajte duhovna i tjelesna djela milosrđa.
- Iznad svake slike napišite: "I ja sam misionar/ka ljubavi...", a ispod napišite o kojem djelu milosrđa se radi.
- Slike zajedno s natpisima izrežite u obliku kruga. U nedjelju ih poslije euharistije podijelite vjernicima!

Tjelesna djela milosrđa

- Gladna nahraniti.
- Žedna napojiti.
- Siromaha odjenuti.
- Putnika primiti.
- Bolesnika i utamničenika pohoditi.
- Zarobljenike i prognanike pomagati.
- Mrtve pokopati.

Duhovna djela milosrđa

- Dvoumna savjetovati.
- Neuka poučiti.
- Grješnika pokarati.
- Žalosna i nevoljna utješiti.
- Uvrjedu oprostiti.
- Nepravdu strpljivo podnositи.
- Za žive i mrtve Boga moliti.

4. skupina: SVJETSKI DAN MISIJA (DRAMSKI PRIKAZ)

Zadatak:

Vaš zadatak je uvježbati dramski prikaz koji ćete imati u crkvi neposredno prije kraja misnog slavlja na Misiju nedjelju. Da biste uspješno obavili zadatak u nedjelju, već sada pred prijateljima u razredu izvedite "premjeru". Sretno!

Likovi: s. Noemi
 s. Agneza
 Majka Terezija
 socijalna radnica
 jedna učenica iz skupine

S. AGNEZA: Sestro Noemi, blago vama, vi ste poznavali Majku Tereziju! Pričajte mi nešto o njoj! Sjećate li se kojeg događaja iz njezina života?

S. NOEMI: O, da, sjećam se. Kad sam došla u samostan, s ostalih sto djevojaka, da budem misionarka ljubavi, Majka Terezija nam je ispričala sljedeći događaj. Jednog dana k njoj je došla socijalna radnica... (*S. Agneza i s. Noemi se maknu u stranu, a na scenu dolaze socijalna radnica i Majka Terezija.*)

SOCIJALNA RADNICA: Majko Terezijo, ja sam socijalna radnica. Radim isti posao kao i vi i vaše sestre: njegujem bolesne, pomažem siromašnim, brinem za umiruće... Ipak, osjećam da je velika razlika u tomu kako rade vaše sestre, a kako ja... U čemu je tajna vašeg djelovanja?

MAJKA TEREZIJA: Razlika je u tomu što mi ovaj posao činimo zbog Isusa. Možda tko u nama vidi socijalne radnice, ali mi to nismo. Mi smo prije svega redovnice – Kristove zaručnice. Krista vidimo u svakom potrebitome. (*Socijalna radnica i Majka Terezija se maknu u stranu, a na scenu dolaze s. Agneza i s. Noemi.*)

S. AGNEZA: Istina je to što je rekla Majka Terezija. Ja sam prije nekoliko dana pronašla čovjeka na cesti. Strašno je zaudarao, tijelo mu je bilo prekriveno crvima. Trebalо mi je puno vremena da mu očistim rane. Umro je nakon tri sata, s krasnim osmjehom na licu. Dok sam mu pružala pomoć, tako sam snažno osjećala Kristovu prisutnost; kao da vidam rane samom Kristu.

S. NOEMI: Draga sestro Agnezo, zaista ste prava misionarka ljubavi – iz ljubavi prema Bogu darivate ljubav bratu čovjeku.

UČENICA IZ SKUPINE: Evo, tako govore i rade misionarke ljubavi, a što je s nama?! Možemo li i mi biti nositelji Kristove ljubavi u sredini u kojoj živimo? Možemo li, zapravo, želimo li?!

Prilog br. 3

Iskreno odgovori na sljedeća pitanja.

a) Na prethodnom satu vjerouauka mogao/la si odariti koliko ćeš zadataka izvršiti za domaću zadaču. Koliko si zadataka izvršio/la? Brojku upiši u prvi kružić!

b) Kad bi trebao/la ocijeniti svoj trud na današnjem satu, koju ocjenu (od 1 do 5) bi si dao? Brojku upiši u drugi kružić!

c) Te dvije brojke zbroji, a zatim zbroj podijeli s 2. Broj koji dobiješ jest ocjena tebe kao misionara/misionarke. Radni listić zalijepi u bilježnicu!

$$\bigcirc + \bigcirc = \bigcirc \div 2 = \bigcirc$$

Kateheza za srednjoškolce

Vrijeme za milosrđe – ključ za nebo

S. Rita Maržić, školska sestra franjevka Krista Kralja,
Zadarska nadbiskupija

Cilj:

- Upoznati sudionike sa sadržajem poruke pape Franje prigodom 90. Svjetskog dana misija.
- Uzakazati na neodvojivu povezanost misija i vjerničkog angažmana.
- Potaknuti sudionike na domišljanje konkretnih načina kako mogu ostvariti djela milosrđa kao Kristovi misionari.

Oblici rada: frontalni, rad u paru i rad u skupini.

Mediji komuniciranja:

- papir, olovke
- pripremljeni tekstovi za rad u skupini
- laptop, projektor

Molitveni početak

Potreban si nam Ti, samo Ti Isuse...

Svima, pa i onima koji to ne znaju.

Gladan traži kruha, a gladan je Tebe.

Žedan vode, a žedan je Tebe.

Bolestan boluje stoga što nema Tebe.

Tko traži ljepotu, i ne znajući traži Tebe.

Tko ide za istinom, čezne za Tobom.

A tko teži za mirom, traži Tebe – jedini mir, u kojem mogu počinuti i najnemirnija srca.

Papini

Slava Ocu.

Sv. Nikola Taveliću, *moli za nas!*

Sv. Franjo Ksaverski, *moli za nas!*

Sv. Damjane de Veusteru, *moli za nas!*

Sv. Terezijo Kolkatska, *moli za nas!*

Sv. Marko Križevčanine, *moli za nas!*

Sv. Lauro Montoya, *moli za nas!*

Sv. Petre Chanelu, *moli za nas!*

Motivacija

Sudionici dobiju papiriće s brojevima koje trebaju, rađeći u paru, zamijeniti odgovarajućim slovom i tako

otkriti temu susreta (*Vrijeme za milosrđe – ključ za nebo*). Paru koji prvi završi zadatak dati fotografiju (ili fotokopiju) ključa ili koju drugu "nagradu" vezanu uz misije.

Rad se nastavlja pitanjima: Što sve možemo napraviti pomoću ključa? (*Otvoriti, zatvoriti, oslobođiti, zarobiti...*) Koje vam se asocijacije javljaju kad čujete riječ *ključ*? (*Mogući odgovori: ključ uspjeha, ključ sreće...*)

Postoje mnoge osobe su uspjele otključati svoje srce, koje su uspjele i otključati srca drugih ljudi i na taj način postati sretni, ali i usrećiti druge. Na početku susreta zazivali smo zagovor svetaca i tražili koji je ključ koji ih povezuje. Što im je zajedničko? (*Svi su bili misionari.*) To je naša tema: misionari.

Slijedi video prilog o 28. susretu hrvatskih misionara i misionarki, održanu u Dubrovniku (<https://www.facebook.com/SluzbeniceM/?fref=ts> ili <http://domatv.dnevnik.hr/multimedia/susret-hrvatskih-misionara-i-misionarki-video-dnevnik-nove-tv.html>). Potaknuti sudionike da zapamte što više podataka koji su prikazani u prilogu (imena misionara, broj misionara, u koliko zemalja danas djeluju, koliko godina su već neki kao misionari...).

Nalazimo se pred slavlјem Svjetskog dana misija. Dana 14. travnja 1926. godine određeno je da predzadnja nedjelja u listopadu za cijelu Katoličku crkvu bude dan molitve i posebne misijske animacije. Tako je papa Pio XI. za cijelu Crkvu ustanovio Svjetski dan misija, tj. Misijsku nedjelju, koja se slavi do današnjeg dana. Na taj dan cijela Crkva moli i prikuplja priloge na misijske nakane Crkve. To je dan obvezatne solidarnosti katolika cijelog svijeta.

Nalazimo se i u Godini milosrđa. Možemo reći da su naši misionari oni koji su već prepoznali Božje lice kao lice milosrdnog Oca. Možemo li to i mi? Zajedničkim radom u skupinama pokušat ćemo to otkriti.

Rad u skupinama

Svaka skupina (ima ih sedam) treba pročitati poruku pape Franje prigodom Svjetskoga misijskog dana te izdvojiti glavnu misao. Potom razgovara o pročitanome. Za zadatak treba predložiti konkretno djelo milosrđa koje mogu oni kao misionari u svojoj zajednici provesti. Za rad u skupini predviđeno je 30 minuta.

Aktualizacija

Podijeliti imena hrvatskih misionara i misionarki. Svaki će sudionik napisati na fotokopiji ključa ime jednog misionara koji će dijeliti vjernicima na Misiju sku nedjelju i na taj način uključiti članove župne zajednice da mole za misionare.

Molitveni završetak:

KRIST NEMA DRUGIH RUKU

– ima samo naše ruke da i danas izvede svoje djelo.

KRIST NEMA DRUGIH NOGU

– ima samo naše noge da povede ljude svojim stazama.

KRIST NEMA DRUGIH USANA

– ima samo naše usne da današnjim ljudima prozbori o sebi.

KRIST NEMA DRUGIH POMAGALA

– ima samo našu pomoć da k sebi dovede ljude.

ZAMIJENI SVAKO SLOVO ODGOVARAJUĆIM BROJEM I DOBIT ĆEŠ TRAŽENI ODGOVOR

28	23	13	14	9	18	9		29	1			18	13	16	21	24	23	8	9
-	15	17	27	4		29	1		19	9	2	21							

A	B	C	Č	Ć	D	DŽ	Đ	E	F	G	H	I	J	K				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15				
L	LJ	M	N	NJ	O	P	R	S	Š	T	U	V	Z	Ž				
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				

1. skupina: Sv. Nikola Tavelić

Poruka pape Franje za Svjetski dan misija 2016.

Draga braće i sestre, izvanredni Jubilej milosrđa koji Crkva slavi baca posebno svjetlo također na Svjetski dan misija 2016.: poziva nas promatrati misiju *ad gentes* kao veliko, neizmjerno djelo milosrđa, bilo duhovnoga, bilo materijalnoga. Na Svjetski dan misija svi smo pozvani "izlaziti" kao učenici misionari, svaki velikodušno ulazući svoje talente, kreativnost, mudrost i iskustvo da bi se donijelo poruku Božje nježnosti i suočavanja cijeloj ljudskoj obitelji. Po misijskom poslanju, Crkva brine za one koji ne poznaju evanđelje, jer želi da se svi ljudi spase i dožive ljubav Gospodnju. Ona ima "zadatak naviještati Božje milosrđe, to živo srce evanđelja" (*Misericordiae vultus*, 12) i naviještati

ga u svakom kutku svijeta, da ono dopre do svakog muškarca i žene, bili oni mladi ili stari.

1. zadatak

Pročitajte poruku pape Franje. Izdvojite glavnu misao. Na ključu napišite riječ koja sažima glavnu misao, a koja "otključava" vrata života.

2. zadatak

Nalazimo se u Godini milosrđa. Biskup Erfurta Joachim Wanke ponudio nam je na razmišljanje suvremena djela milosrđa. Želi nas potaknuti na to da trebamo imati osjećaje za ljude u našem vremenu, a nije htio dokinuti tradicionalni polog sedam tjelesnih i duhovnih djela milosrđa.

Prvo djelo milosrđa nazvao je REĆI ČOVJEKU: „TI OVAMO PRIPADAŠ.“

Nezaposleni, nerođeni, stranci. Samo su neke od društvenih skupina koje mogu osjetiti koliko današnje društvo može biti hladno i nemilosrdno. Vjernici katolici danas mogu odaslati signal: „Ti nisi autsajder! Ti pripadaš nama! Našoj župi.“

Razmislite i domislite kako i što vi kao Kristovi misionari možete učiniti da to djelo milosrđa zaživi u vašoj župnoj zajednici.

2. skupina: Sv. Marko Križevčanin

Poruka pape Franje za Svjetski dan misija 2016.

U susretu svake osobe s milosrđem Očevo se srce ispunji dubokom radošću; od samog početka Otac se, pun ljubavi, okreće također najslabijima, jer njegova veličina i moć otkrivaju se upravo u njegovoj sposobnosti da se poistovjećuje s malenima, odbačenima i potlačenima (usp. *Pnz* 4, 31, *Ps* 86, 15; 103, 8; 111, 4). On je dobrohotan, pažljiv i vjeran Bog, koji je blizak onima u potrebi, osobito siromašnima; on ulazi s nježnošću u ljudsku stvarnost, baš kao što to čine otac i majka u životima svoje djece (usp. *Jr* 31, 20). Izraz koji se u Bibliji koristi za milosrđe upućuje na majčino krilo: odnosi se dakle na ljubav majke prema djeci, onoj djeci koju će ona uvijek ljubiti, u svakoj prilici i ma što da se dogodilo, jer su plod njezine utrobe. To je također bitan aspekt ljubavi koju Bog gaji prema svoj svojoj djeci, na osobit način prema pripadnicima naroda koji je od njega potekao i koji on želi podizati i odgajati; pred njihovom slabošću i nevjerom, srce bi mu se ganulo i obuzimalo ga je suosjećanje (usp. *Hoš* 11, 8). On je milosrdan prema svima, njegova ljubav je za sve narode i njegova nježnost se proteže na sva stvorenja (usp. *Ps* 145, 8 – 9)...

1. zadatak

Pročitajte poruku pape Franje. Izdvojite glavnu misao. Na ključu napišite riječ koja sažima glavnu misao, a koja „otključava“ vrata života.

2. zadatak

Nalazimo se u Godini milosrđa. Biskup Erfurta Joachim Wanke ponudio nam je na razmišljanje suvremena djela milosrđa. Želi nas potaknuti na to da trebamo imati osjećaje za ljude u našem vremenu, a nije htio dokinuti tradicionalni polog sedam tjelesnih i duhovnih djela milosrđa.

Drugo djelo milosrđa nazvao je SLUŠAM TE.

Današnji nečiji vapaj odnosno molba često glasi: Imaš li malo vremena za mene? Tako sam usamljen! Nitko me ne čuje! Užurbanost današnjeg vremena, ekonomizacija zdravstvene i socijalne skrbi koja ubrzava zabrinjavanje. Protivno volji onih koji su potrebiti pomoći, često nedostaje vrijeme koje bismo trebali pokloniti drugima da bismo ih saslušati. Imati vremena, moći saslušati...

Razmislite i domislite kako i što vi kao Kristovi misionari možete učiniti da to djelo milosrđa zaživi u vašoj župnoj zajednici.

3. skupina: Sv. Damjan de Veuster

Poruka pape Franje za Svjetski dan misija 2016.

Milosrđe nalazi svoje najviše i najpotpunije očitovanje u utjelovljenoj Riječi. Ona otkriva lice Oca bogata milosrđem, „o njemu on govori i tumači ga ne samo slikama i prispodobama, već nadasve on milosrđe utjelovljuje i uosobljuje“ (Ivan Pavao II., Enc. *Dives in misericordia*, 2). Kad rado primamo i slijedimo Isusa po evanđelju i sakramentima, možemo, uz pomoć Duha Svetoga, postati milosrdni kao što je naš Nebeski Otac milosrdan; možemo naučiti voljeti kao što on nas ljubi i učiniti od svojega života besplatan dar, znak njegove dobrote (usp. *Misericordiae vultus*, 3). Crkva je, usred svijeta, prije svega zajednica koja živi Kristovo milosrđe: trajno osjeća njegov pogled i da ju je izabrao svojom milosrdnom ljubavlju. Ta ljubav nadahnjuje Crkvu u njezinu poslanju, ona ju živi i daje ju upoznati svinarodima po smjernu dijalogu sa svakom kulturom i vjerskim uvjerenjem.

1. zadatak

Pročitajte poruku pape Franje. Izdvojite glavnu misao. Na ključu napišite riječ koja sažima glavnu misao, a koja „otključava“ vrata života.

2. zadatak

Nalazimo se u Godini milosrđa. Biskup Erfurta Joachim Wanke ponudio nam je na razmišljanje suvremena djela milosrđa. Želi nas potaknuti na to da trebamo imati osjećaje za ljude u našem vremenu, a nije htio dokinuti tradicionalni polog sedam tjelesnih i duhovnih djela milosrđa.

Treće djelo milosrđa nazvao je GOVORIM LIJEPO O TEBI.

Svatko već sam zna: U razgovoru, na kakvoj sjednici ili pri susretu postoje ljudi koji najprije u drugima vide što dobro i pozitivno, koji uvijek vide izazov. Naravno, treba nekada ukazati i na propuste, ali također i primiti kritiku, unatoč otporu. Ono što danas, jednostavno, nedostaje jest visoko vrjednovanje drugih, temeljni pozitivni pristup prema njima i njihovim zahtjevima te pozornost prema drugima kao prema osobama. Danas kao nikada prije potrebno je govoriti dobro o drugima.

Razmislite i domislite kako i što vi kao Kristovi misionari možete učiniti da to djelo milosrđa zaživi u vašoj župnoj zajednici.

4. skupina: Sv. Terezija iz Kalkute

Poruka pape Franje za Svjetski dan misija 2016.

Tu milosrdnu ljubav, baš kao u početcima Crkve, svjedoče mnogi muškarci i žene svih životnih dobi i položaja. Značajna i sve veća prisutnost žena u svijetu misija, rame uz rame s muškarcima, rječit je znak Božje majčinske ljubavi. Vjernice laikinje ili Bogu posvećene žene, a danas nerijetko i cijele obitelji, ostvaruju svoj

misiji poziv u raznim oblicima: od izravnog navještanja evanđelja do karitativne službe. Priklučene evangelizacijskomu i sakramentnomu djelovanju misionara, žene i obitelji često bolje razumiju probleme ljudi i znaju kako im pristupiti na odgovarajući i poslovni način: u posvećivanju brige životu, sa snažnim na-glaskom na ljudima, a ne na strukturama, te ulažeći sve ljudske i duhovne resurse u izgrađivanje dobrih odnosa, sklada, mira, solidarnosti, dijaloga, suradnje i bratstva, kako među pojedincima, tako i u društvenom i kulturnom životu, posebice brigom za siromašne.

1. zadatak

Pročitajte poruku pape Franje. Izdvojite glavnu misao. Na ključu napišite riječ koja sažima glavnu misao, a koja „otključava“ vrata života.

2. zadatak

Nalazimo se u Godini milosrđa. Biskup Erfurta Joachim Wanke ponudio nam je na razmišljanje suvremena djela milosrđa. Želi nas potaknuti na to da trebamo imati osjećaje za ljude u našem vremenu, a nije htio dokinuti tradicionalni polog sedam tjelesnih i duhovnih djela milosrđa.

Četvrti djelo milosrđa nazvao je PROLAZIM DIO PUTA S TOBOM.

Mnogima nije pomagao samo dobar savjet. Potrebna je u ovome komplikiranom svijetu početna pomoć, odnosno zajedničko hodanje pri prvim koracima na putu, sve dok drugi ne dobije snagu i hrabrost ići dalje sam. Poticaj komu u ovom djelu milosrđa mogu biti rečenice: „Ti to možeš! Dodi, pomoći će ti na početku!“ Naši suradnici u Caritasu znaju o čemu se ovdje govori. Ali to nije potrebno govoriti i činiti samo na socijalnom području. To treba govoriti ljudima kojima je želja naći Boga. Oni trebaju ljudi koji su im spremni dati odgovore i koji će s njima prijeći jedan komadić njihova puta vjere.

Razmislite i domislite kako i što vi kao Kristovi misionari možete učiniti da to djelo milosrđa zaživi u vašoj župnoj zajednici.

5. skupina: Sv. Franjo Ksaverski

Poruka pape Franje za Svjetski dan misija 2016.

Na mnogim mjestima evangelizacija započinje obrazovanjem, čemu djelo misija posvećuje mnogo vremena i truda, poput milosrdnog vinogradara iz evanđelja (usp. Lk 13, 7-9), strpljivo čekajući plodove nakon godina spora izgrađivanja; na taj način dolaze novi ljudi sposobni za djelo evangelizacije i dovođenje evanđelja na ona mjesta gdje se to inače ne bi moglo ni zamisliti. Crkvu se također može nazivati „majkom“ za sve one koji će jednoga dana povjerovati u Krista. Nadam se, stoga, da će sveti Božji narod i dalje ostvarivati tu majčinsku službu milosrđa, koja pomaže onima koji još nisu čuli za Gospodina da ga nađu i uzljube. Vjera je Božji dar, a ne plod prozelitizma; ipak, ona raste zahvaljujući vjeri i ljubavi vjerojesnika koji su svjedoci Krista. Dok prolaze svijetom, Isusovi učenici moraju imati onu ljubav koja nema granica, istu onu ljubav koju je naš Gospodin imao za sve ljude. Mi navještamo najljepši i najveći dar koji nam je dao: njegov život i njegovu ljubav.

1. zadatak

Pročitajte poruku pape Franje. Izdvojite glavnu misao. Na ključu napišite riječ koja sažima glavnu misao, a koja „otključava“ vrata života.

2. zadatak

Nalazimo se u Godini milosrđa. Biskup Erfurta, Joachim Wanke ponudio nam je na razmišljanje suvremena djela milosrđa. Želi nas potaknuti na to da trebamo imati osjećaje za ljude u našem vremenu, a nije htio dokinuti tradicionalni polog sedam tjelesnih i duhovnih djela milosrđa.

dokinuti tradicionalni polog sedam tjelesnih i duhovnih djela milosrđa.

Peto djelo milosrđa nazvao je DIJELIM S TOBOM.

Na zemlji nikad ne će postojati savršena pravednost. Pomoć je potrebna svakomu tko ne može sam sebi pomoći. Pravedna raspodjela novca i dobara, po mogućnosti i jednakih mogućnosti, ostat će u današnjem svijetu nužna potreba. Još uvijek vrijedi ona stara mudrost, a uslijed današnje društvene anonimnosti dobiva novu težinu: podijeljena tuga je prepolovljena tuga, a podijeljena radost je udvostručena radost.

Razmislite i domislite kako i što vi kao Kristovi misionari možete učiniti da to djelo milosrđa zaživi u vašoj župnoj zajednici.

6. skupina: Sv. Laura Montoya

Poruka pape Franje za Svjetski dan misija 2016.

Svi narodi i kulture imaju pravo primiti poruku spašenja, koja je Božji dar svakoj osobi. To je utoliko potrebni kad se uzme u obzir koliko je mnogo nepravdi, ratova i humanitarnih kriza današnje koje tek treba riješiti. Misionari znaju iz iskustva da evanđelje oproštenja i milosrđa može donijeti radost i pomirenje, pravdu i mir. Nalog iz evanđelja: “Podite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio!” (Mt 28, 19 – 20), nije nimalo izgubio na snazi; štoviše, sve nas obvezuje, u trenutnim prilikama i sadašnjim izazovima, osjetiti se pozvanima na novi misionarski “izlazak“, kao što sam to rekao u apostolskoj pobudnici Evangelii gaudium: “Svaki kršćanin i svaka zajednica moraju raspoznati put koji Gospodin pokazuje, ali od svih nas traži se da prihvativmo ovaj poziv: izići iz vlastite udobnosti i imati hrabrosti poći na sve periferije koje trebaju svjetlo evanđelja.“ (20)

1. zadatak

Pročitajte poruku pape Franje. Izdvojite glavnu misao. Na ključu napišite riječ koja sažima glavnu misao, a koja „otključava“ vrata života.

2. zadatak

Nalazimo se u Godini milosrđa. Biskup Erfurta, Joachim Wanke ponudio nam je na razmišljanje suvremena djela milosrđa. Želi nas potaknuti na to da trebamo imati osjećaje za ljude u našem vremenu, a nije htio dokinuti tradicionalni polog sedam tjelesnih i duhovnih djela milosrđa.

Šesto djelo milosrđa nazvao je POSJEĆUJEM TE.

Bolje je posjetiti koga kod kuće, negoli očekivati da on dođe k meni. Posjećivanje stvara zajedništvo. Donosi drugima ono što ih čini jačima. Kultura posjećivanja u našim župnim zajednicama mora biti dragocjena. Posjetimo nekada i one za koje mislimo da nam ne pripadaju. Trebalo bi nam biti dovoljno to da oni pripadaju Bogu.

Razmislite i domislite kako i što vi kao Kristovi misionari možete učiniti da to djelo milosrđa zaživi u vašoj župnoj zajednici.

7. skupina: Sv. Petar Chanel

Poruka pape Franje za Svjetski dan misija 2016.

Upravo ove jubilejske godine slavi se 90. obljetnica Svjetskoga misijskog dana, koji je pokrenulo Papinsko djelo za širenje vjere, a odobrio papa Pio XI. godine 1926. Smatram stoga uputnim podsjetiti na mudre upute mojih predšasnika, koji su odredili da tomu djelu budu namijenjeni svi prilozi koji se u svakoj biskupiji, župi, vjerskoj zajednici, udruzi i crkvenom pokretu diljem svijeta prikupe za pomaganje kršćanskim zajednicama kojima je pomoći potrebna i za pružanje potpore naviještanju evanđelja do nakraj zemlje. Ni danas ne izostavimo taj znak misionarskoga crkvenog zajedništva. Ne dopustimo da nam srca budu zatvorena u naše pojedinačne brige, već ih otvorimo obzorima cijelog čovječanstva. Neka Presveta Bogorodica Marija, uzvrsena slika otkupljenog čovječanstva, misionarski uzor

za Crkvu, nauči sve muškarce, žene i obitelji njegovati i čuvati na svakom mjestu živu i tajanstvenu prisutnost uskrsloga Gospodina, koji obnavlja i ispunja radosnim milosrdem odnose među osobama, kulturama i narodima.

1. zadatak

Pročitajte poruku pape Franje. Izdvojite glavnu misao. Na ključu napišite riječ koja sažima glavnu misao, a koja „otključava“ vrata života.

2. zadatak

Nalazimo se u Godini milosrđa. Biskup Erfurta Joachim Wanke ponudio nam je na razmišljanje suvremena djela milosrđa. Želi nas potaknuti na to da trebamo imati osjećaje za ljude u našem vremenu, a nije htio dokinuti tradicionalni polog sedam tjelesnih i duhovnih djela milosrđa.

Sedmo djelo milosrđa nazvao je MOLIM ZA TEBE. Tko moli za druge, promatra ih drugaćijim očima. Sustreće ih kao drugačije. Nekršćani također mogu biti zahvalni ako se za njih moli. Neko mjesto u gradu, na selu, gdje se predstavnici društvenih skupina redovito sastaju i upućuju molitve za žive i mrtve – to je blagoslov. Molimo jedni za druge. Božje milosrđe veće je od naše bespomoćnosti i tuge.

Razmislite i domislite kako i što vi kao Kristovi misionari možete učiniti da to djelo milosrđa zaživi u vašoj župnoj zajednici.

Nacionalna uprava Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj
Nacionalna uprava Papinskih misijskih djela u Bosni i Hercegovini